

"DRAUGAS"
SAVAITINIS LAIKRAŠTIS,
IŠEINAS KAS
ČETVERGAS
Mieste
WILKES-BARRE, PENN'A.,
314 E. Market St.
KAINA METAMS:
Savienytose Valstijose \$2.00
In Kanado ir kitose šalyse \$3.00
APSKELBIMŲ KAINOS ATSKYRIUM
Rankraščiams siūti adresu:
REV. A. KAUPAS,
64 Church St., Pittston, Pa.
Pinigų siūti ir su visokiais reikalais reikia
kreiptis šiuo adresu:
"DRAUGAS"
314 E. Market St., Wilkes-Barre, Pa.

DRAUGAS

KATALIKŲ LAIKRAŠTIS

Lithuanian Newspaper
"DRAUGAS",
(THE FRIEND)
Official Organ of the Lithuanian Roman
Catholic Alliance of America
PUBLISHED EVERY THURSDAY,
314 East Market St.,
Wilkes-Barre, Pa.
SUBSCRIPTION RATES:
In United States \$2.00
Canada and other Parts \$3.00
Advertising Rates on Application.
All Communications and Money Orders
must be addressed to:
"DRAUGAS",
314 E. MARKET STREET,
Wilkes-Barre, Pa.

Organas Susiv. Liet. Rymo-Kat. Amer. ir Liet. Rymo-Kat. Piln. Blaivin. Amer. Susivienijimo.

No. 6

WILKES-BARRE, PA., 8 D. VASARIO (FEBRUARY) 1912 M.

ENTERED AS SECOND-CLASS MATTER AUGUST 21-st, 1909, AT THE POST OFFICE AT WILKES-BARRE, PA., UNDER THE ACT OF MARCH 3, 1897.

Metai IV.

Lekcija ir Evangelija

Šeštoji Nedėlia po Trijų Karalių.

Lekcija. — 2 Kor. XI, 19-33 ir XII, 1-9. — Broliai! noriai nukenčiate neišmintingus kada patį esate išmintingi. Nes nukenčiate, jei kas jus nelaisvėn verčia, jei kas prarija, jei kas ima, jei kas išsikelia, jei kas jus veidmūša. Kalbu, pagal užgėdinimą, kaip kad mes butume silpnais tame daikte.

Kame kas drąsus yra, (neišmintyje kalbu) ir aš drąsus esmi; žydaus yra ir aš, izraelitais yra ir aš, Abraomo sėkla yra ir aš, Kristaus tarnais yra (kaipo mažiau išmanus sakau) daugiau aš: darbų daugelyje, kaliniuose apščiau, mušimuose per saiką (mierą), smertyse tankiai. Nuo žydų gavau penkis kartus po keturias dešimtis mušių be vieno. Tris kartus buvau plaktas rykštėmis, vieną kartą buvau muštas akmenimis, tris kartus su manim laivas sudužo, naktį ir dieną buvau marių gilumoje; tankiai kelionėse, pavojuose ant upių, pavojuose tarp žmogžudžių, pavojuose nuo giminų, pavojuose nuo stabmeldžių, pavojuose girioje, pavojuose ant marių, pavojuose tarp neteisių brolių; darbe ir varge, nemiegėjimų daugelyje, bade ir troškime, pasninkų daugelyje, šaltyje ir nuogybėje. Be tų daiktų, kurie yra iš viršaus, mano kasdieninis prispaudimas, rūpestis apie visas bažnyčias. Kas gi serga, o aš ar nesergu? Kas pasipiktina, o aš ar nedegu? Jei reikia girties, girsu, kas yra mano silpnybės. Dievas ir Tėvas Viešpaties mūsų Jėzaus Kristaus, kursai yra pagarbintais ant amžių, žino jog nemeluojau. Damaške storasta, karaliaus Areto šalies, sergėjo damaškiečių miestą, idant manę sugautų. Ir per langą pintinėje buvau mūrui nuleistas ir taip išbėgau iš jo rankų. Jei reikia girties (nederą tiesa), ateisiu prie regėjimų ir Viešpaties apreiškimų. Pažįstu žmogų Kristuje pirm keturiolikos metų (ar kune nežinau, ar be kuno nežinau, Dievas žino), paimta tokią jau iki trečiam dangui. Ir pažįstu tokią jau žmogų (ar kune, ar be kuno nežinau, Dievas žino), jog buvo paimtas ir Rojū ir girdėjo paslėptus žodžius, kurių žmogui nederą kalbėti. Iš tokių daiktų girsu, o kas iš savęs nieko nesigir-

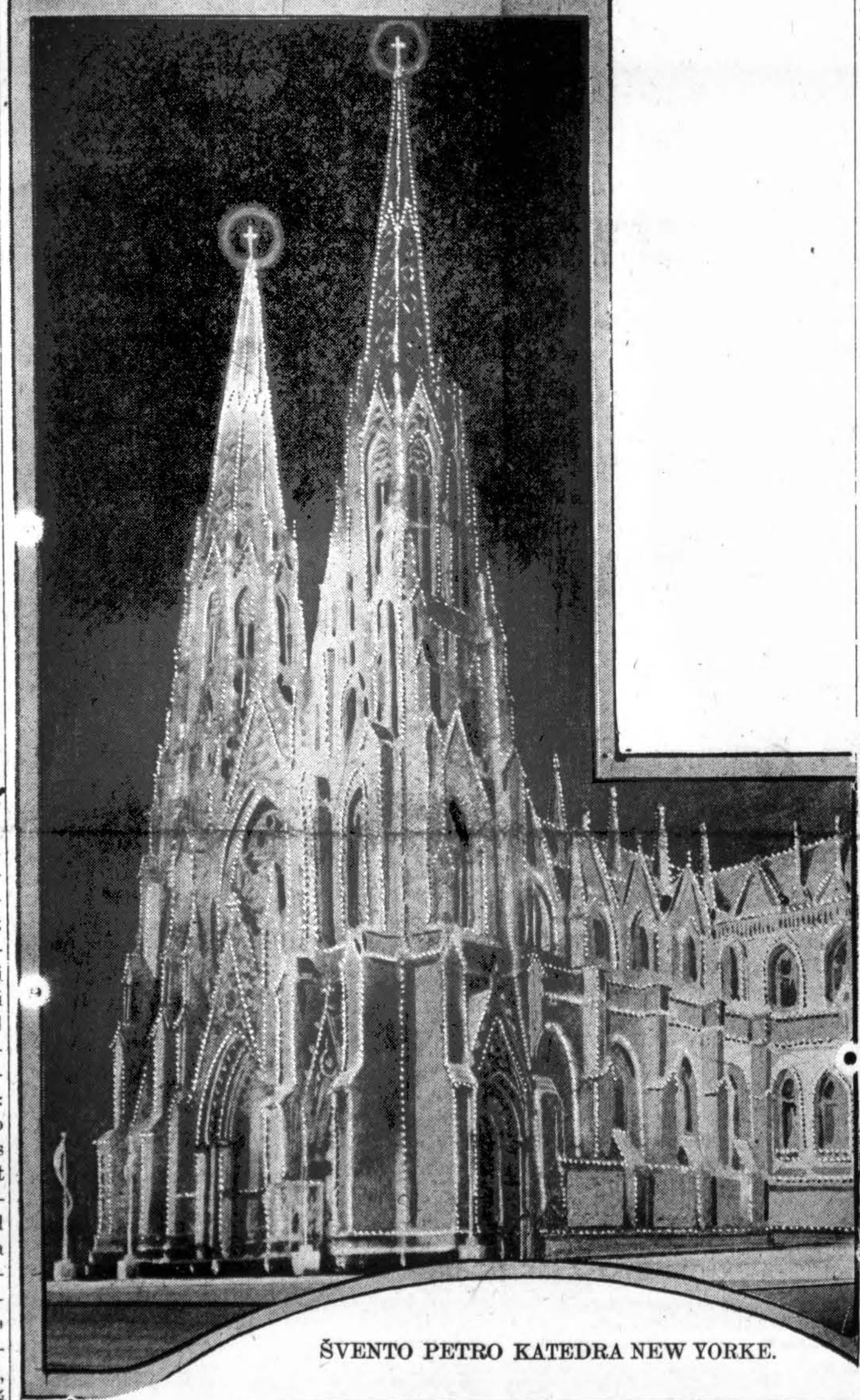
siu, tik tai iš mano silpnybių. Nes, jei ir norėčiau girties, nebūsiu paikas, nes sakysiu tiesą; bet užsilaikau, idant kas nemanytų apie mane virš to, ką regi manyje, arba ką girdi nuo manęs. O, idant apreiškimų didumas neišaugstintų mane, man yra duotas mano kuno akstinas, šetono aniuolas, kuris muštų mane veidan. Dėlei ko tris kartus meldžiau Viešpatį, idant nuo manęs atstotų. Ir tarė man: Užtenka tau mano malonės, nes galybė tobulingasi silpnybėje. Tad noriai girsu iš mano silpnybių, idant manyje gyventų Kristaus galybė.

Evangelija. — Luk. VIII, 4-15. — Anuo metu, kad didė minia susijė ir iš miestų skubinosi pas Jėzų, tarė per prilyginimą: Išėjo, kuris sėja, sėti savo sėklą. O, kad sėjo, vieną puolė pas kelią ir tapo sumyniota, o dangaus paukščiai sulesė aną. O kita puolė ant uolos, o išdygusi padžiuvė, nes neturėjo drėgnumo. O kita puolė tarp erškėčių, ir erškėčiai draugiai išdygę nusmelkė aną. O kita puolė ant geros žemės ir išdygusi padarė šimteriopą vaisių. Tai sakydamas šaukė: Kas turi ausis dėl klausymo, tegul klauso. Klausė Jo Jo mokiniai, kas tai būtų do prilyginimas. Kuriems Jis tarė: Jums duota yra žinoti Dievo karalystės paslaptis, kitiems gi per prilyginimus, idant regėdami neregėtų ir girdėdami neišmanytų. Yra tad šis prilyginimas: sėkla yra Dievo žodis; kuri gi pas kelią tie yra, kurie klauso, potam ateina velnias ir išima žodį iš jų širdies, idant tikėdami nebūtų išganyti. Nes, kuri ant uolos, kurie, kad iš girsta, su džiaugsmu priima žodį, o šie šaknų netur, kurie lig laikui tiki, o pagundos laike atstoja. Kuri gi puolė tarp erškėčių, tie yra, kurie klausė, o eidami, nuo rūpesčių ir turtų, o gyvenimo linksmybių užtroškinti yra ir neatneša vaisiaus. O, kuri ant geros žemės, tie yra, kurie klausydami geroje ir geriausioje širdyje užlaiko žodį ir atneša vaisių kantrybėje.

DIEVO ŽODŽIO SĖKLĄ.

Kiekvienas, kad ir mažai mąstantis skaitytojas gal lengvai pastebėti vieną, šios dinos evangelijoje, ypatinai guma: nors sėjamas grūdų buvo, regimai, vienodas ir to paties sėjimo barstymas, bet grūdų vaisius toli nebuvo vienodas ir tai vien tik iš priežasties dirvos įvairumo.

Šitai sėjikas išėjo sėti savo sėklą. Kas gi tasai sėjikas jei ne Jėzus Kristus,

ŠVENTO PETRO KATEDRA NEW YORKE.

kuris, tik ką iš namų išėjęs ant kranto ežero Geneza-reth, įžengė į laivą ir pradėjo mokyti minias? Jo atidą atkreipė ukininkas besėjantis jaus. Barstė jis grūdus, nepaisydamas daug į dirvą, kur jie kris.

Vieni grūdai krito ant tako ir tapo praeivių sumindžioti arba paukščių sulesti. Šie grūdai yra prilyginti prie žmonių, kurie klauso kartais Dievo žodžio, bet dėlei kokios nors priežasties užkietina savo širdis ir pragaro paukščiai panaikina Dievo žodžio sėklą. Tos rūšies žmonių yra labai daug. Šnekėk jiems apie tobulesnį gyvenimą, apie išgandą reikalą, apie nuodėmės baurumą, apie Dievo prisakymų užlaikymą, tai jų ausis apkurtę, žodžiai krinta kaip ant kieto kelio. Kodėl? Kaip tie žmonės prie to galėjo prieti? Proto puikybė — nes nenor tikėti ir ką nors, kas perviršia jų

protą, ko nesupranta; gyvenimo apsilaidimu — užmirštant Dievą ir darant iš savo širdies vieškelį velniui, svietui ir savo piktiems pageidimams.

Kiti grūdai krito ant uolos ir sudygę išdžiuvo, nes drėgnumo pakaktinai neturėjo. Tokiais yra žmonės, kurie klauso Dievo žodžio bet pagundai atėjus atstoja. Pamokslą girdint, ne vienas iš jų daro pasirijimą namest blogą paprotį, pataisyt gyvenimą, gerai daryti, bet štai pagunda atėjo, pasirijimas nebuvo giliai į šaknis į dušią įleides ir nerūšies žmonių yra labai daug. Šnekėk jiems apie tobulesnį gyvenimą, apie išgandą reikalą, apie nuodėmės baurumą, apie Dievo prisakymų užlaikymą, tai jų ausis apkurtę, žodžiai krinta kaip ant kieto kelio. Kodėl? Kaip tie žmonės prie to galėjo prieti? Proto puikybė — nes nenor tikėti ir ką nors, kas perviršia jų

protą, ko nesupranta; gyvenimo apsilaidimu — užmirštant Dievą ir darant iš savo širdies vieškelį velniui, svietui ir savo piktiems pageidimams.

Kai kurie grūdai krito tarp erškėčių ir erškėčiai augdami nusmelkia pagal ke pagundos pasielgia pagal Dievo žodžio klauso ir jį užlaiko. Jie sutauko savo gyvenimą su Dievo mokslu. Laišaknis į dušią įleides ir nerūšies žmonių yra labai daug. Šnekėk jiems apie tobulesnį gyvenimą, apie išgandą reikalą, apie nuodėmės baurumą, apie Dievo prisakymų užlaikymą, tai jų ausis apkurtę, žodžiai krinta kaip ant kieto kelio. Kodėl? Kaip tie žmonės prie to galėjo prieti? Proto puikybė — nes nenor tikėti ir ką nors, kas perviršia jų

protą, ko nesupranta; gyvenimo apsilaidimu — užmirštant Dievą ir darant iš savo širdies vieškelį velniui, svietui ir savo piktiems pageidimams.

Kai kurie grūdai krito tarp erškėčių ir erškėčiai augdami nusmelkia pagal ke pagundos pasielgia pagal Dievo žodžio klauso ir jį užlaiko. Jie sutauko savo gyvenimą su Dievo mokslu. Laišaknis į dušią įleides ir nerūšies žmonių yra labai daug. Šnekėk jiems apie tobulesnį gyvenimą, apie išgandą reikalą, apie nuodėmės baurumą, apie Dievo prisakymų užlaikymą, tai jų ausis apkurtę, žodžiai krinta kaip ant kieto kelio. Kodėl? Kaip tie žmonės prie to galėjo prieti? Proto puikybė — nes nenor tikėti ir ką nors, kas perviršia jų

Kai kurie grūdai krito tarp erškėčių ir erškėčiai augdami nusmelkia pagal ke pagundos pasielgia pagal Dievo žodžio klauso ir jį užlaiko. Jie sutauko savo gyvenimą su Dievo mokslu. Laišaknis į dušią įleides ir nerūšies žmonių yra labai daug. Šnekėk jiems apie tobulesnį gyvenimą, apie išgandą reikalą, apie nuodėmės baurumą, apie Dievo prisakymų užlaikymą, tai jų ausis apkurtę, žodžiai krinta kaip ant kieto kelio. Kodėl? Kaip tie žmonės prie to galėjo prieti? Proto puikybė — nes nenor tikėti ir ką nors, kas perviršia jų

Politiškos Žinios.

KINŲ REVOLIUCIJA.

Sausio 30 d. ir vėl likosi apskelbtas gandas, kad sostas atsisakė nuo savo valdžios. Tą dieną našlė cėsorienė, ex-regentas kunigaikš. Chink ir ex-premieras kunigaikš. Chunk turėjo savo slaptus posėdžius, kame buv tai jie ir nutarė taikytis su respublikonais, tuo manydami apsisaugoti nuo galutinio cėsoriškosios šeimynos puolimo. Mat jeigu jie dabar pasiduos respublikonams, tada visi cėsoriškosios giminės didžiunai ir kunigaikščiai galės apsigyventi pačiame Pekine, ar kur jiems patinka, ir jie turės pripažintą pensiją po 3,000.000 taelių metams.

Cėsorienė pakvietė susirinkti kabineta, kuris turės išdirbti susitaikymo išlygas su respublikonais.

Yuanshikai garsinasi, kad jis neturįs didelio noro likti respublikos prezidentu; jis tik norįs, kad būtų kuoveikiu įvesta valstybėn gera tvarka.

Dang kareivių likosi užmušta, kada bėgančiam iš Siankin'o į Honan'ą monarchistų traukiniui su kareiviais eksplodavo bomba, kuri buvo taikyta cėsoriaus vietininkui, kurio eksplozija visai neužgavo.

Generolas Liangpi, buvęs monarchistų tvirtovės ko mandantas, kuriam 27-tą d. sausio buvo mesta bomba jam išlipant iš karietos savo rezidencijoje, dabar jau pasimirė.

Respublikonų prezidentas Sunyatsen yra įsitikinęs, kad kovos galas yra artimas.

Yuanshikai be pertraukos vis daugiau gabeną Pekinan sau ištikimos kariumenės; eina gandas, kad Yuanshikai nori sutraukti 20,000 kiniškos kariumenės, tai-gi tiek, kiek Pekine yra manėjų kariumenės, o sulyginęs paturi gerus norus bet pikti pageidimai nesuvaržomi, kaip erškėčiai nusmelkia gerus pasirijimus ir sėkla turėjo kelti, išdavė tik šiaudą sudegimo vertą.

Kai kurie grūdai krito tarp erškėčių ir erškėčiai augdami nusmelkia pagal ke pagundos pasielgia pagal Dievo žodžio klauso ir jį užlaiko. Jie sutauko savo gyvenimą su Dievo mokslu. Laišaknis į dušią įleides ir nerūšies žmonių yra labai daug. Šnekėk jiems apie tobulesnį gyvenimą, apie išgandą reikalą, apie nuodėmės baurumą, apie Dievo prisakymų užlaikymą, tai jų ausis apkurtę, žodžiai krinta kaip ant kieto kelio. Kodėl? Kaip tie žmonės prie to galėjo prieti? Proto puikybė — nes nenor tikėti ir ką nors, kas perviršia jų

Kai kurie grūdai krito tarp erškėčių ir erškėčiai augdami nusmelkia pagal ke pagundos pasielgia pagal Dievo žodžio klauso ir jį užlaiko. Jie sutauko savo gyvenimą su Dievo mokslu. Laišaknis į dušią įleides ir nerūšies žmonių yra labai daug. Šnekėk jiems apie tobulesnį gyvenimą, apie išgandą reikalą, apie nuodėmės baurumą, apie Dievo prisakymų užlaikymą, tai jų ausis apkurtę, žodžiai krinta kaip ant kieto kelio. Kodėl? Kaip tie žmonės prie to galėjo prieti? Proto puikybė — nes nenor tikėti ir ką nors, kas perviršia jų

kas. O tam reikalui dabar Kinijos situacija kaip tik ir "priebrendus", anot jų pačių išsitarimų.

Vasario 4 d. cėsorienė išdavė nuosprendį apgarsinti respubliką; prisakyta premieriui Yuanshikaiui, kad jis pradėtų tarybas su pietiniais respublikonais, kad suvienijus valdžią. Kol kas tas nuosprendis dar viešai neapgarsintas.

Yuanshikai dabar ištikro stengiasi susitarti su Nankingo valdžia, tai-gi pietinių respublikonų, kad pastarieji atiduotų jam savo valdžią, kad tuo budu Yuanshikai ir vėl galėtų sujungti Kiniją į vieną valstybę, kol įvyks tautos atstovų konvencija, kuri galutinai įsteigtų tikrąją žmonių valdžią.

Vienok abejojama, kad Nankingo respublikonai priims tas išlygas. Greičiausiai pasiliks abi liglaikinės valdžios. Yuanshikai priešinasi perkėlimui sostapilės iš Pekino į Nankingą, kuomet pietų respublikonai spirtinai to reikalauja.

Jeigu tati tikėti paskelbtomis žiniomis, tai Kinai eina prie susipratimo ir įvykinimo tvarkos savo tėvynėje. Bet ar tas nebus tik tuščias šuvis — parodys netolima ateitis.

Antra vertus, tebuna ir taip, kad respublikonams ir pasiseks visame paimti viršų ir įsteigti savotišką tvarką, tai anaipol da nepasibaigs Kinijos sunkios dienos. Visai galima spėti, kad respublikonai tik tada susitiks su kebliausiais klausimais, kada jie paims valdžią savo rankuosna. Nors dabar respublikonams ir sekasi kova su monarchistais, tai tas dar nereiškia, kad jie visame užganėdys plačią Kinijos visuomenę. Visiems jau žinoma, kokia buvo ta senoji Kinijos monarchija, tai nėra dyvų, kad jauniems kiniečiams pasisekė prieš ją sukelti liaudį. Bet-gi ta liaudis — liaudis; ji taip mušta, taip isimylėjus senovę, kad nors ji ir sukilo prieš senąją tvarką, bet ir naujoji tvarka nemažai turės vargo, kol ji išmokys liaudį respublikoniškos A—B—C. Kiniečiai apie respublikonišką tvarką jei ir turi kokią nuovoką, tai tik tie, kurie lankė užrubežines augštesnes mokyklas.

PORTUGALIJA.

Mieste Evora prasidėjęs darbininkų streikas vis labiau platinasi. Kaip telegramai praneša, tai ir sostapilė Lisboną apėmė streikas. Čia sutraukta 8,000 kariumenės numalšinimui streikinkų; bet streikieriai garsinasi jie turį 20,000 bombų, kurių užtekis iššūdui visų kareivių, jei tik pastarieji bandys vandenyti — dangius nū-

Vilniaus lietuvių tarpe kilo sumanymas iškelti 6 vasario (sen. st.) d-r J. Basanavičiaus sukaktuves "Rūtos" salėje. Nutarta kviesti daugiau žmonių dalyvauti tose sukaktuose. Jubilato pagarbai bus šeimyniškai vakariene, referatas atsiminimų iš "Aušros" gadynės ir pasikalbėjimai. Sudaryti tas vakaras pavesta J. Vileišiui.

Paskyrimas. Vilniaus general-gubernatoriaus raštinės viršininkas p. A. Stankevičius paskirtas tikroju Valstybės patarėju.

"Kur. Litewski". Vilniaus lenkų dienraštis "Kur. Wil." nuo sausio 1 d. š. m. vėl grįžo prie savo pirmojo vardo ir vadinasi vėl "Kur. Litewski".

Permainė varda. Atkeliavęs iš Peterburgo Vilniui lenkų mokslo laikraštis "Kwartalnik Litewski", p. J. Obsto redaguojamas, vadinsis dabar "Litwa ir Rus", išeis kas mėnuo (ligšiol ėjo keturius sykius per metus). Laikraštį leis dabar Vilniaus knyginkas Zavadzkius.

Prieš gr. Korvin-Milevskį. Vilniškė "Bieloruskoje Obsčestvo" žada išleisti tam tikrą knygėlę, kur bus išsugrūti visi grafo J. Korvin-Milevskio intarimai prieš baltarusius, kad jie esą visi revoliucionieriai, politikos nesupratėliai ir t.t., ką grafas prirašė savo knygoje "Walka z kłamstwem" (toje knygoje lygiai tenka ir lietuviams "chlopams").

Naujieji Metai "Rutoje". Sutikti Naujųjų Metų susirinko gruodžio 31 d. "Rūton" daugybė "Rūtos" narių ir šiaip svečių. Apie 12 val. nakties "Rūtos" choras, p. Diržio vedamas, pasveikino visus susirinkusius "Ilgiausiais metais". Paskui "Rūtos" šeiminkėlės vaišino visus susirinkusius arbata, visokiais namie keptais gardėsiiais ir vaisiais. Už 50 kap, užmokėtų už įėjimą, kiekvienas galėjo apysociiai pasidurtinti Naujų Metų susilaukęs. Paskui buvo šokiai — iki 4 val. ryto.

Latvių dailininkų parodos. Rygoje dabar yra dvi parodos: viena mirusiojo latvių dailininko A. Romano, kita latvių dailininko V. Purvito, iš pirmosios parodos paveikslų išpirkto jau daugiau, kaip už 1.000 rub., gi Purvito paveikslų išpirkto jau už 15 tukst. rub. (42 paveikslai). Esas tai dar pirmas atsitikimas tarp latvių dailininkų, kad taip daug paveikslų išpirkto parodoje.

Skolinimo-taupymo draugijos Suvalkų gub. "Suv. gub. Vied." (No. 52) paduoda žinių, kiek yra Suvalkų gub. skolinimo-taupymo draugijų. 1910 metų sausio 1 d. buvo jų išviso 14; 1910 metais atidarvta jų dar 4. gi 1911 m. dar vieną; taigi 1912 sausio 1 dien. buvo jų Suvalkų gub. išviso 19. 18 draugijų, isikurusiu iki sausio 1 d. 1911 m. turėjusios išviso 4.432 narių, in turtas, patikrinęs in kredita, siekias 1.289 106 rublių. Sulvginus su 1909 m. nariu 1910 m. prisidėjo 1.213, tame skaičiuje atėję 237 ir

Virbaliuje 14. Išėjo tais metais iš narių: 1-sios Suvalkų dr-jos 136 žmon. ir iš 2-sios Marijampolės dr-jos 1 žm. Daugumas išstojusiųjų iš 1-sios Suvalkų dr-jos įstojo isikurusion žydu draugijon; 40 narių išbraukta dėl neįsimokėjimo paskolos, 19 pasi-mirė.

Visų dr-jų apyvarta 1911 m. sausio 1 d. siekusi 554.515 rub., iš to 123.971 rub. palikti narių kapitolui sudaryti. Iki sausio 1 d. 1911 m. buvo paskolinta 494.585 rub., bankosna indėta 35.111 rublių, procento popieriais paversta 12.639 rub., judomojo turto 2.361 rub. ir gyvais pinigais 9.819 rub. Neįsimokėtų laiku skolų sausio 1 d. 1911 m. buvo 27.711 rub.

Didžiausią apyvartą turėjusi pirmoji Suvalkų skolinimo taupymo dr-ją.

Kupiškis, Ukmergės aps. 1909 metais Kupiškėje įsteigė dviklėsę ministerijos mokyklą. Tam tyčia čia pastatyti namai; senieji gi namai, netinkami mokyklai, pavesiti ubagynui. Dabar mokykloje mokytojauja: 2 mokytoju ir 1 mokytoja. Vyresnysis mokytojas rusas, geras žmogus ir mokytojas; antrasai mokytojas ir mokytoja lietuviai. Mokykloje mokosi 185 mokiniai, nors namas ruimingas, bet gi labai ankšta. Dėl vietos stokos šiemet nebeprinėmė 90 vaikų. Be to šiuose namuose yra dar pradėdamosi mergaičių mokykla, kurioj moko mokytoja. Tai gi, dabar ministerijos čia steigama dar vienklesė mokykla. Kadangi nuosavų mokyklai namų dar nėra, tai butas kol kas bus samdomas.

Zyplių dvarą parduoda. "K. W." praneša nugirdęs, kad grafas Tamas Potockis parduodas Valstiečių Bankui 4.000 dešimtinių Zyplių dvaro žemės, Naumiesčio apskr. Suvalkų gub.

Baudonė, Kalvarijos aps. Suv. gub. Žemė čia gera, derli. Apie pusę ukininkų — didžialaukiai. Kiti mažesni, bet visi pasituri nebogai. Bet apšvietimas, susipratimas stovi nelabai augstai: visame valsčiuje nėra nė vienos mokyklos. Dėl neturėjimo mokyklos kalti patį ukininkai, valstiečiai: daug kartų valdžia siūlė mokyklą, o jie vis atmetė. Tie, kurių vaikai dar visai maži arba dideli ir tie, kurie turi kuo leisti savo vaikus kur į miestą mokyties — apie pradėdamąją mokyklą ir klausyti nenori. Dar pirmiau tai pusė bėdos, bet dabar dėl sustiprintosios apsaugos, žmonės negali nė daraktorių turėti kaimuose; tai tikra bėda — nebus kur vaikučių ir skaityti išmokyti.

Laikraščių per raštinę ateina nedaugiausia. Šiais metais apie Kalvariją girtybė nesumažėjo, bet padidėjo.

Pašvitinis, Kauno gub. Gruodžio 11 d. dek. kun. Z. Živatkauskas iš sakyklos prašė, kad kiekvienas sodžius išrinktų po ingaliotini: ingaliotiniai, po savaitės susirinke, išrinko iš savo tarpo parapijos komiteta, kuris kartu su klebonu rūpintis visais parapijos reikalais.

Staciūnai, Šiaulių apskr. Gruodžio 19 d. buvo Staciūnuose sneiga. Tarp kitko vargais-negalais vyrai prisidėmė padėti vyriausybei įsteigti Staciūnuose dviem

mokytojais pradėdamąją mokyklą. Kai-kurie vyrai gynysei, spyrysei, kad jiems nebereikia naujos mokyklos, kad ir dviejų mokyklų, kurias jų (Lygumų) valsčius išlaikys, labai jiems pakanką. Priešininkai mokyklai steigti šaukė: dabar vyriausybė teprašo medžių suvežti, šiek-tiek žemės mokyklai duoti ir apdrausti ją nuo ugnies, paskui gi tai jiems primesiauti ir mokytojus laikyti ir visus kitus galus teisti; jų susivėlavusių vaikų nebeprimą į esamasias mokyklas, tai kam gi jiems ir bereikių jų mokyklų. Nebebusia nei kas rudenį bandą gano, jei visi vaikai pradėsią mokyties. Mokyti žmonės ištvirksta, pasileidžia... Kad ne Staciūnų kl. kun. Bruzas ir Lygumų valsčiaus raštininkas tai tikrai būtų nuvėrsijus mokyklos priešininkų pusė.

Netrukus gal ir staciūniečiai supras kad mokykla naudingas daiktas ir tuomet džiaugsis, paklausė savo kunigo ir padėję valdžiai įsteigti mokyklą.

Mokykla jau šią žiemą būsianti atidaryta.

Kiaulė vaiką suėdė. Chor-turkos sodžiūje, Švenčionių apskr., kaip rašo "G. 2 gr.", kiaulė, išbriovusi pirkion nebesant namie vyresniešiams, suėdė pustrėčių metų vaiką. Bolešlovą Juščinskį, nugaraušį jam ranka ir beveik visą veidą. Vaikas, kiaulės ėdamas, pasimirė.

Kupiškis, Ukmergės apskr. Palėvenėje už kokio pusvarsčio nuo Kupiškio, rymo didelis piliakalnis. Kadaiše tą piliakalnį buvę atnaujinę švedai. Žmonės sako, kad kiekvienas švedas po vieną žemį kiverį tepylės, — ir supylę tokį piliakalnį. Švedai tada visus žmones buvę nukariavę; nebegaudami niekur priešininkų, jie ėmė šaudyti dangun, už tai jie buvo nubausti: baisūs šalčiai iššaldė netikėlius švedus.

Netoli nuo piliakalnio ir Pajuodupio yra kaimas. Reta rasti tokios gražios, romios ir pavirkiai gulničios vietelės, kaip Pajuodupio kaimo sodyba. Vienoj pusėj graži Lėvenės lanka, apaugusi medžiais; pavasarį tik-tai langai tereikia atsidaryti pajuodupėnams, ir girdėti čiauskiant lakštingalę, siaurįjį vaiką dar visai mažį arba didelį ir tie, kurie turi kuo leisti savo vaikus kur į miestą mokyties — apie pradėdamąją mokyklą ir klausyti nenori. Dar pirmiau tai pusė bėdos, bet dabar dėl sustiprintosios apsaugos, žmonės negali nė daraktorių turėti kaimuose; tai tikra bėda — nebus kur vaikučių ir skaityti išmokyti.

Laikraščių per raštinę ateina nedaugiausia. Šiais metais apie Kalvariją girtybė nesumažėjo, bet padidėjo.

Pašvitinis, Kauno gub. Gruodžio 11 d. dek. kun. Z. Živatkauskas iš sakyklos prašė, kad kiekvienas sodžius išrinktų po ingaliotini: ingaliotiniai, po savaitės susirinke, išrinko iš savo tarpo parapijos komiteta, kuris kartu su klebonu rūpintis visais parapijos reikalais.

kitų kaimų žmonės, bet laikraščių nemėgė skaityti, daugelio ūkis apleistas, pramuštos galvos prie gėrimo, bylų. Seniau čia buvę valsčius ir ištvirkimo žmonės.

Traupis, Ukn. apskr. Šiomis dienomis mirė pamišęs p. Blažys. Mėnuo, kaip buvo apkramtęs jį pasiutęs šuva. Blažys buvo žmogus prasišvietęs, buvęs geležinkelio konduktoriu. Suprazdamas, kad nieko nepadės jokie būrimai, kaip traupiečiai jam patarė, nieko nelaukdamas išvažiavęs buvo į Vilnių, bet, nelaimė, neturėjo kokių ten raštų ir metrių; grįžo pasiimti ir vėl važiavo. Prieš mirtį už keleto dienų grįžo iš Vilniaus. Blažiui buvo daktaro įsakymai neiti į šilta triobą; šis neišpildė. Blažys buvo nesveikų nervų, negalėjo susiturtėti nepykęs. Pykti taip-pat gynė daktaras. Liko žmona su ketvertu mažų vaikelių.

Suvalkai. Atgavus lietuviams spaudą ir prasidėjus geresniems laikams, Suvalkų miesto lietuviai įsikūrė "Vienybės" draugiją, kuri gyvuoja lig šiam laikui.

Nors, tiesą pasakius, per pereinčius 1911-us metus beveik nieko nepadarė. Per ištisus metus vos-ne-vos draugija sutaisė vieną viešą vakarą miesto klube, o taip "Vienybės" būte nebuvo jokių paskaitų, nors jų ir galėjo būti. Tiesa, kai-kurie "Vienybės" nariai darydavę "šokių vakarėlius" ir net gana dažnai, tačiau į tuos "vakarėlius" galėdavo ateiti kiekvienas norintis pašokti, jei tik nusipirkdavo įneinamąjį bilietą.

Prisirinkus į tokius vakarėlius daug visokių "svečių", žinoma, lietuviškumo tenai buma tiek, kiek judumo po nagu. Tuomet viskas esti lenkiškai.

"Viltis".

Mirė senovės dalykų rinkėjas. Neseniai mirė žinomas Vilniuje senovės dailės ir archaiologijos dailių rinkėjas Bolešlovas Šulskis. Jis turėjęs surinkęs nemažą brangių dalykų.

Moteris pramonijoje. Vabalininkų moterų lietuvių katalikių draugijos skyrusiomis dienomis įkūrė savo audimo ir mezgimo dirbtuvę.

Traukiniai tarp Kauno ir Vilniaus. Kauno miesto duona nutarė prašyti kelių ministerijų, idant permaitintų traukinius, vaikščiojančius tarp Kauno ir Vilniaus; butent, kad būtų toks traukinys, kurs išėjęs iš Kauno 8 val. ryto pataikintų Kaišėdaruose traukinį, einantį į Vilnių, ir kad traukinys iš Vilniaus eitų 8 val. vakare ir taipogi Kaišėdaruose rastų dar traukinį, einantį į Kauną. Be to reikalaujama dar dums, kad keliauninkams važiuojantiems Kaunan Liepojaus Romno keliu neprisieyti taip ilgai Kaišėdaruose laukti Kaunan einančio traukinio.

"Liet. Žinios".

† 8 sausio mirė kun. Ant. Povilaitis, Nedziadnos klebonas.

11 sausio mirė kun. Jul. Akelevičius, Filipavo klebonas.

Liudvinavas (Kalvarijos ap.) Jau daug laiko praslino po valsčiaus susirinkimo, įvykusio 23 (10) lapkričio 1911 m., bet tas susirinkimas taip svarbus, jog apie jį užtylėti negalima.

Susirinkusieji tarsi apie

smuklių šventadieniais uždarėmą. Jau apie porą metų liudvinaviškai maudosi su tuo dalyku, tik kasžin koki slapti veiksmai trukdė. Galų galė Suvalkų gubernatoriaus paskyrė sušaukti tam tyčia sueigą, kad dalyką, kaip reikia, aptarus. Valstiečių susirinkime dalyvavo pats Kalvarijos viršininkas. Nesusipratimų išvengimui paskirta no rintiams, kad būtų smuklės uždarytos stoti į vieną pusę, nenorintiems — į kitą. Iš 158 susirinkusių 129 balsavo uždaryti, 29 gi — neuždaryti. Prie šių pastarųjų prigulėjo 17 žydu, 3 vokiečiai ir 9 katalikai. Katalikų šie: Peliksas Sirutis iš Podprūdabolės, komiteto mokyklai statyti narys, Andrius Matulaitis iš Stebuliškių, komiteto mokyklai statyti narys, Juozas Matulaitis iš Baraginės, Valentas Albavičius iš Kievinės, Jurgis Kubilius iš Armoniškų, J. Rašytinis, Juoz. Bylaitis, abu iš Šilavoto, Jonas Miškevičius iš Liudvinavo ir Pijūs Milčinskis iš Kumelionių.

Kaunas. Kadangi "Saulės" Draugija pirkto šiais metais savo namus ir vietos turi daugiau, tai dėl tos priežasties bus dar priimtos kandidatas ir Kauniškė mergaičių seminarijė, ant Zaliojo kalno, nuo Sausio 9 dienos 1912 metų. Mokykloje yra keli skyriai ir atvykusios kandidatės taps patalpintos į tokį, su kuriuomipajėgs darbuoties. Į priren-giamąjį skyrių bus priimtos nemokančios rusų kalbos.

Leipalingis (Seinų ap.). Nakėia iš 12 į 13 gruodžio įsilaūžė vietinin monopolin vagis ir, pagriebę 118 rub., nuėjo savais keliais.

Vilkaviškis (Suv. gub.). 2 sausio iš kalėjimo pabėgo 7 katorginiai kaliniai.

Vilkaviškis (Suv. gub.). 28 gruodžio apvogta vienas vietinis gyventojas. Atimta 40 rublių. Intariamas yra muitininkas.

Pašvitinys (Kauno gub.). Naktį iš 16 į 17-tą gruodžio vagilių norėta įsilaūžti į Vartotojų Draugijos krautuvę. Išpiauta skylė langinėje, atidaryta ir išlaūžta langas, bet pajutus žmonės — piktadarių pabėgta. Draugijos Valdybos dabar nutarta: apkalti plieno skarda langines ir duris, kime laikyti šunį ir prašyti gubernatoriaus, kad leistų laikyti šautuvą ir revolverį.

Linkuva (Kauno gub.). Naktį įsilaūžta piktadarių į Šero sankrovą ir gerokai paimta brangesnių prekių. Pajutus žmonėms, vagiliai, pametę viską, spruko. Reikėtų labiau apsisaugoti ir apsimastyti, kaip gintis nuo panašių piktadarių.

"Šalt".

Telšiai, "Kur. Lit." praneša, kad Telšių vyrų gimnazijos valdyba atstačiusi tos gimnazijos direktorių, Baškiovą. Jisai, mat, gruodžio 21 d., bardamas už ką tai mokinius, sudavęs vienam III klesos mokiniui, Bytautui, veidan; beto, nesilankindavęs dažnai į savo lekcijas, arba ateidavęs 5 minutėms prieš pat pabaigą, rikydavęs klesose, per lekcijas, papiepusus ir t.t.

Žuvininkavimas Lietuvoje. Kauno gubernijoje, ypač Rėseinių ap., daugelis vals-tiečių pradėjo paskatiniu

laiku veisti žuvis, daugiausiai karpis, kad paskui juos pardavinėjus. Tokie ukininkai turi iš to jau nūdien, kaip rašo "S. G. Vied.", nemažai pelno. Tam tikros kudros, duodančios kiekvienai po 200 iki 400 rub. gryno pelno. Tokias kudras turi ukininkai: Pranas Budrys, Šimavičius, Eičiūnas ir kiti. Daugiausiai veisunami vadinamieji "karališkieji karpiai".

Lietuvių padėjimas Vilniaus vyskupijoje.

Eišiškės, Lydos apskr. Liūdno naujienos mūsų parapijoje. Gal niekuomet niekas taip nesmaugė lietuvių, kaip dabar, dekanaujant kun. Gintautui. Sunku būtų išpasakoti visus sukurstytų lenkininkų užpuolėdumus ant lietuvių. Paminėsiu keletą, kurie, tikiuosi, duos kiekvienam lietuviui puikiausią supratimą, kaip mes dabar baisiai kenčiame dėl savo kalbos vartojimo ne tik bažnyčioje, bet namie, miestelyje ir visur kitur.

Gruodžio 22 d. turgaus dienų lenberniai vaikščiojo po miestelį būriais, kabinėjosi prie lietuvių, norėdami gauti priežasties jų primušti. Aš pats mačiau, kaip keli lenkberniai davė per galvą vienam iš Gilvinskių sodžiaus ukininkui. Jie, priejė prie jo, tarė: "Ką, jūs norite "Litvą" įvesti bažnyčion". Tas atsakė: "Jūs mel-džiatės savaip, tai kodėl gi mes lietuviai negalime mels-ties lietuviškai". "A, tu taip kalbi, — atsiliepė vienas lenkbernis, — mušk jį!" ir ėmė duoti jam per galvą. Lietuvis vos spėjo mušamas išsprukti ir pasislėpti.

Apskelbus kun. Gintautui, kad Kalėdų antrąją dieną Eišiškių bažnyčioje būsiančios lietuvių pamaldos, lenkai ėmė grąsyti lietuvių, kad nevažiuotų bažnyčion nei pirmąją nei antrąją dieną, nes kitaip būsia sumušti. Daugybė ir susitūrėjo nuo važiavimo. Nežinodamas tos sutarties ir grąsimų (sužinojau paskui), aš buvau Eišiškėse per abidvi dienis. Pirmąją dieną buvo labai šalta, nemažas žmonių burys susirinko pasiildyti klebonijos troboj. Vienoj kerteleėj buvo susispietę lietuviai. Lenkai ėmė juos stumdyti, spausti prie sienos, juokties iš jų kalbos. Kiti lenkai sakė: "Tegul tik pamėgina lietuviai giedoti bažnyčioj lietuviškai, tuoj nebeteks gyvybės!" Išgirdę taip, kalbant lenkus, lietuviai atėję antrąją dieną bažnyčion, nedrįso giedoti, bijodami, kad jų įnirtę lenkai neprimuštu. Tą pačią dieną viena moteriškė ėjo anksti bažnyčion išpažinties ir nešėsi lietuvišką knygą. Lenkininkai, manydami kad moteriškė einanti giedoti, ėmė vyties — ji bėgti. Pasiviję ją ir nutvėrė, jie klausinėjo, ar ji lietuvi, ar ne. Ši, išsigandus ir bijodama mušimo, išsigynė, kad nemokanti lietuviškai ir esanti lenkė. Tada ją paleido.

Prieš sumą pamokslą sakė klierikas Masavičkis. Sumą laikė tik ką atvykęs vi-karas (kamendorius). Po sumos lenkai ėmė kažką pasnibždomis tarties. Kun. Gintauto nuo pat ryto nebebuvo bažnyčioj. Mes tuoju supratome, kad per pamokslą turės kas-nors atsitikti negeras. Kunigas, pabaigęs pamokslą, išėjo į trobą, giedodamas suplika-

cijas įėjo zakristijon. Žmonės, kaip visada, pradėjo giedoti "Bog nasz ucieczko". Zakristijonas sustabdė giedojimą, ir kunigas pasirodė sakykloje. Musų lietuvių širdis džiaugėsi, kad nors kartą išgirsime pamokslą savo prigimtąja kalba. Mes visi traukėmės į sakyklą. Bet nespėjo kunigas persižegnoti, tuoj nuo var-gonų atsiliepė giesmininkų balsas: "Nietrzeba nam tej nauki", ir tada pradėjo visoj bažnyčioj rėkti "ura" ir visokiais kitokiais balsais.... Tuomet kunigas liudnai pažūrėjo į jų nežmonišką riksmą ir nulipo nuo sakyklos. Viena moterė buvo pradėjus juos gėdinti, sakydama: "Ko jums reikia, ar jums skauda, kad kunigas lietuviškai pamokslą sako?" Tada keli vyrai lenkai prišoko prie jos ir ėmė badyti pašonėms ir grūmoti kumščiais. Visa bažnyčia ėmė juokties, džiaugdamiesi, kad gerai "pamokė" lietuvių...

Išėjė iš bažnyčios lenkberniai tarėsi nedovanoti vi siems tiems, kurie norėjo ir reikalavo lietuvių kalba pamokslų. Kun. Gintautas nesirodė bažnyčioje visą dieną, kad nereiktų būti jo pikto darbo liudininku. Dievas žino, ar gi musų dvasiškoji vyresnybė nepasigailės mūsų, nepasigailės pačios bažnyčios, kuri, jei toliau ją trukšmadariai valdys gali pavirsti karčema, ar gi nebeduos mums kito dekanos, nes prie to, aišku, nieko gero nesulauksime. Mes patįs žadėjome ne kartą važiuoti ieškoti teisybės pas vyskupijos valdytoją, daug kartų tarėmės, bet negalėjome sutarti. Daugumas bijo, kad paskui lenkininkai nesudaužytų galvų...

Bevo ir daugiau panašių atsitikimų, bet apie juos kitą sykį. "Vilt".

KORESPONDENCIJOS.

LAWRENCE'O STRAIKAS.

(Specialė "Draugo" kores.)

Lawrence straikas tęsiasi tolyn ir tai su didesniu įnirtimu. Straikuojančių skaičius nuo 15,000 priaugo iki 22,000, nes prie ligšiol straikuojančių, daugiausia ateivių, prisidėjo ir angliškaikalbančios tautos. Didžiausis susirėmimai buvo 29 d. sausio, anksti iš ryto, kuomet štraikieriai atakavo važiuojančius karais "skebus" taip-pat prievarta buvo norima sulaukyti straiklaužius nuo darbo, ir minios po kelis sykius veržtasi į fabrikus. Sužeistų buvę į 50 tą dieną.

Gubernatorius Eug. N. Foss išsiuntė 12 kompanijų pėkstininkų ir 2 komp. raitelių pagalbon jau 9 veikiančioms kompanijoms: nauji kareivių pulkai turėjo atvykti į Lawrence'ą vakare, 29 sausio.

Sykiu gubernatorius išleido atvirą laišką:

"Dirbtuvių darbininkams ir dirbtuvių savininkams:—

"Padėjimas Lawrence yra taip rimtas, kad kožnas galimas pasistengimas darytinas dalyku suteikinimui; ir aš dėlto meldžiu darbininkus sugrįžti prie savo vietų dirbtuvėse į 30 dienų, kuriuotai laikui aš pasistengsiu visas skirtybes suteikti; ir dėlai to, kad darbininkams

nebuvo pranešta apie sumazinimą užmokesčio, kuomet darbo valandų atmaina tapo įvesta 1 saus., aš meldžiu visų dirbtuvių savininkų duoti 56 valandų užmokesčių už 54 darbo valandas.

„Aš tikiu, kad skirtybes lengvai bus galima sutaukinti per 30 dienų, jei atsargiai jas aptarti, ir aš prižaduo stengtis kiek galėdamas privesti visus ginčų klausimus abiejų pusių užganėdinančio išrišimo“.

„Eugene N. Foss“.

Tečiaus straikierių vadas Ettor atmetė gubernatoriaus pasiūlymą, nes nėra jame pilno užtvirtinimo ir anot Ettor'iaus tolygus pasiūlymams turį paeiti nuo pačių darbdavių.

29 Sausio.

Aršiausi maištai buvo šį rytą, kuriame dalyvavę 20,000 straikierių. Vakare jau nebūta jokių demonstracijų, nes pulkininkas E. L. Sweetser apreiškė, kad panašius demonstrantus jis pasitiks kaip maištininkus. Kariškas linijos praplautos jau ant viso miesto. Susitelkimai ant gatvių uždrausti.

Šiandien pirmutinį kartą kareiviai paleido šuvį, kuomet darbininkų minia norėjo pereiti upe, kad išgavus dirbtuves. Niekas nesužeisė, ir to vieno šovimo užteko atstumti minią. Tečiaus dar Lawrence nėra karės padėjimo.

Keletą dienų atgal rasta keliose vietose dinamito. Policija tyrinėjo dalykus su pasekme, kad buvusiojo majoro sunų John'ą Breen'ą šiandien suareštavo. J. Breen nėra straikierių. Ettor'as aiškina, kad betvarkės kelia ne straikieriai, tik fabrikantų papirkieji. Tai prityrimas parodė ir kitose vietose.

Didžiausias susirėmimas buvo šį rytą anksti, valandą prieš atidarysiant fabrikas. Straikieriai sustabdė karus, kai kur net elektrikines vietas nuplėmė. Karų langai išdaugyti su sniegu, ledais, anglimis, plytomis. Sulaikyti 20 karų. Vaziuojantys turėjo išeiti iš karų. Didelė minia (22,000) patraukė per gatves su skambalais, blekinėmis, bei vėliavomis nešina, kol netoliese nuo fabrikų kareivija (nors nelengvai) nesustabdė. Karuose sužeista diktai, bet nei vieno mirtinai. John W. Fletcher, geležinkelio tarnas, per klaidą paimtas už „skebą“ ir išvartytas iš karo, taip buvo sumuštas, kad jį turėjo vežti į ligonbutį. Policija be pagalbos kareivių negalėjo suvaldyti minios.

Prieš uždarysiant fabrikus minios vėlei susirinko. Iš minios šauta kelis sykius. Viens šuvis prazvimbė pro poliemono Oscar'o Benoit'o veidą. Tuomi pačiu beveik laiku iš užpakalio tasai poliemonas buvo pavojingai sužeistas su šlietiu. Kitas šuvis, taikintas buk į poliemoną, pataikė į kurstytoją Oną Lopizą, 34 metų amžiaus, netekėjusią. Jį krito negyva ant vietos. Kapit. H. B. Campbell sužeista veidas akmeniu.

Straikierių vadas Juozas J. Ettor iš New Yorko išteisina straikierius nuo riaušių. — „Vienatinės galvos — jis sako — kurios širv buvo sužeistos, kaip kadir visados, tai buvo darbininkų galvos. Stebėtina, kad N. Essex gatvėje nežinurint ir nežinant skaitlių užpuolusių ant karų ir nežinurint i tai,

kad aplinkui būvę daug policijos, o kiek toliau toje pačioje gatvėje būvę kareiviai — nežinurint i tą viską būvę išdaugyti karų langai ir pasazieriai išvaryti. Kai kurie pasazieriai-gi būvę visai ne užkabinti. Męs raginam darbininkus nesikraščiuoti. Jūs kovą laimėjot. Nesiduokit agentams išierzinti. Fabrikai šiandien labiau uždaryti, negu dvi savaiti atgal“.

Šios dienos atsitikimai yra sujungti su subatoje sakytą Ettor'io kalba, kuomet neįvykus konferencijai strai kierių su darbdaviais, Ettor pasakė:

„Jeigu bado marinimu mus varys į darbą, aš sakau jumis tepėjai (oil men), kad yra įvalės geležinių drožlių, ir išidėkit i tepimo blekines pirm negu jas pripildysite tepalu.“

„Aršiausiam padėjime. męs priversim Lawrence miestą i Massachusetts'o valstiją užmokėti strai ko benefitus kalėjimuose, už žinot dirbtuvėse.“

„Nuo dabar romybės antarimas atidėtas, iki kol kito ji pusė nenorės aptarti“.

Sausio 30 diena.

Kareivija atvyko. Dabar yra 2,500 kareivių Lawrence. Kareiviai šovė i norinčius upę pereiti straikierius 1:15 iš ryto. Buvo tamsu ir nieko nesužeista.

Kareivių pulkininkas uždraudė daryti demonstracijas ir kelti mitingus lauke. Susitelkusią 200 vyrų kuopelę kareiviai kaip matai išvaikė.

Darbininkai skirstosi nerangiai. Straikininkas J. Romi, 21 metų pavojingai sužeistas su durtuvu. Nusiustas i ligonbutį. N. Kalil, 15 metų ir A. Najjum, 16 metų suareštuoti už betvarkės kėlimą. Mykolas Sarbing, 30 metų lenkas, 32 Elm st., taip pat suareštuotas. — Vakar Lawrence taip buvo įgąždintas, kad nors dėl didelio kareivių skaičiaus šiandien nebuvo pavojaus eiti i dirbtuvę, tečiaus strai klauzių skaičius gal net pasimažino. Everett, Arlington ir Pemberton dirbtuvės buvo uždarytos. Kitos dirbtuvės atidaryta 7:30 užiuot 6:45, kad patam sėse neužpultų strai klauzių, kaip vakar. Šiandien strai klauzių apskaitoma 22,000. Tečiaus po pietų strai klauzių skaičius pasididino. Ettor pripažino, kad tarp strai kierių pakilo ginčai ir jie pasidalinę i partijas. Daug norinčių priimti gub. Foss'o pasiūlymą, kuomet Ettor ir strai kierių komite tas priešinasi. Francuzai (kanadiečiai) tiesiog pasakė Ettor'ui, kad jeigu dar bus kokia betvarkė surengta, tai jie mesią strai ką.

Kun. M. Milanese demonstracijai praeinant pro jo namus, pasirodęs lange mosikavo strai kieriams. Pasveikinimas buvo triukšmingai priimtas. Kuomet-gi prancūzų klebonas prikabinėjęs strai kierių taikinties, tai Ettor viešai jį šlykščiai išpludo. Užtai prancūzai pasi-juto labai užgauti.

Haywood'as Lawrence buvo trumpai. Jisai apleido Lawrence dar pereitą savaitę.

Sausio 31 (sereda).

Juozas J. Ettor, strai kierių vadas, suareštuotas vakar vakare, viešbutyje jam rengenties gulti. Kaucijos už jį nepriimta. Kalinamas už mirti strai kieriės Anna Lopizą, kuri nežinomo asmens iš minios buvo nušauta panedėlio vakare.

Raitenų ir kareivių pilnas miestas. Policija sutraukta iš visos apielinkės. Kalėjimas saugomas kareivių.

Oeturo M. Giovanniti, Ettor'iaus dešinėj ranka, taip-pat suareštuotas pereitą naktį. Ir už jį kaucijos nepriimama. Giovanniti taip-pat atvažiavo iš New York'o. Jisai yra leidėju italų laikraščio „New York“.

John Rami sužeistas kareivio durtuvu vakar išryto, numirė vakare ligonbutyje.

Onos Lopizo pagrabas bus šiandien. Tikimasi, kad dalyviausią 10,000 strai kierių. Kapit. Sweetser paveldjo strai kieriams dalyvauti pagrabė, bet patsai paženklino kelią kurio turės lydintieji eiti. Sargyba iš kareivių ir policijantų busianti nustatyta visu keliu.

Straikierių komitetas atmetė gub. Foss pasiūlymą sugrįžti darban 30 dienų, nes panašius pasiūlymą turį išeiti iš pačių darbdavių. Ettor'o išsitirimas, kad „Lawrence gailės“ dar prie ligšiol buvusių riaušių nebuvęs laikytas, ale galima tikėtis daug didesnio pasipriešinimo, o gal ir didesnio kraujo praliejimo.

Ketama buk apgarsinti karų darbininkų strai ką, kaip simpatiją audininį dirbtuvių darbininkams.

Ettor net užsiminęs apie pakėlimą strai ko i kitose „American Woolen Co.“ dirbtuvėse, kurios yra Plymouth, Maynard, Fitchburg, Uxbridge, Lowell, Webster, Providence, Dover, N. H., Moosup, Ct., Fulton, N. Y. ir kitur.

Straikierių komiteto sneigoje buvo pranešta, kad strai klauzių pristatytoms mokama po \$3. Šauksmai „Nušaut juos“ būvę girdėties tarp komiteto narių.

Anna La Pizoz palaidojimas.

Diena praėjo be riaušių. Palaidojimas Anna La Pizoz, nušautos iš minios, atsi-buvo tykia, nes kap. Sweetser atšaukė paveldijimą kurį buvo davęs strai kieriams dalyvauti palaidojime.

Vadovauti strai kierių i vietą suareštuoto Ettor'o, atšaukta Haywood (William D.) „Big Bill“.

John Romi, miręs nuo kareivio durtuvo, bus palaidotas tykia, nes kap. Sweetser nepaveldijo demonstracijos, ar bent kokio susirinkimo daryti po atviru dangu.

Daug strai kierių sugrįžo darban, ypač tarp anglų ir kitų, kurie geras algas gauna.

Jonelis.

SO. BOSTON, MASS.

(Dėl netikėtų priežasčių šita korespondencija tik dabar yra talpinama. Tečiaus žinios, joje paduotos, nėra persenėjusios. Red.).

Ir pas mus atsilankė Tėvas Kazimieras, Kapucinas. Šventa misija mūsų bažnyčioje prasidėjo subatoje prieš pirmą Adventų nedėdienį (2 gruodžio), o pasibaigė kitą nedėlią (10 gruodžio). Regėjosi koks tai stebuklingas žmonių sujudimas. Bažnyčia kas dieną buvo užsigrudus, o nedėdieniais užsigrudavo netik bažnyčia, bet ir penktoji So. Bostono gatvė, prie kurios stovi mūsų bažnytelė. Misionoriaus pamokslai buvo klausomi ir ant gatvės. Stebėjosi kitataučiai ir klausė: Kas pasidarė tiems Bostono lietuviams? Nėr reikalo kal-

bėti apie nenuilstamą darbštumą Tėvo Kazimiero, apie didelę jo iškalbos dovaną, apie išganingąją misiją naudą. Apie tai nekarta skaitėme „Drauge“. Čion tik pastebėsiu, kaip netiesiogiai yra priklaišiojimai laisvamanių, buk Tėvas Kazimieras keikia apšvietimą, mokslą. Ne, Tėvas Kazimieras šaukia katalikus prie apšvietimo, prie mokslo, prie vienybės. Jo pamokslai, skelbiami gryna, turtinga, literatūriška lietuvių kalba, yra labai aktuališki, t. y. pritaikyti gyviems Amerikos lietuvių reikams. Žodžiu, Tėvas Kazimieras tai vienuolis-pirmeivis, žinoma geroj, nesuterštoj to žodžio reikšmėje.

Bostono lietuvių džiaugėsi iš Tėvo Kazimiero atsilankymu, tarsi Aniolo iš dangaus sulaukę. Tik būrelis socialistų šiaušėsi. Bاندė net, sulig savo papročio, darbą ardyti, bet be pasekmės. Norėjo mat žmones nuo bažnyčios atitraukti. Tam tikslui surengė prakalbą, kitą vėl vakarą rodė pilnus sensacijų paveikslus. Tečiaus pasisekimo neturėjo. I bažnyčią ateidavo šio kioms dienoms i 15 šimtų žmonių, nedėdieniais dar daugiau, o socialistų „misijos“ lankė apie 30 žmonių. Ir taip žmonių nuo bažnyčios neatitraukė, tik be reikalo save ant juokų pastatė.

Nieko nepėšę paveikslais ir prakalbomis, kitaip nuvarė savo pagiežą. Kaikurie iš karštesniųjų cicilikėlių nusipirkę Tėvo Kazimiero fotografijas badė jose akis, spaudė ant jų, mindžiojo kojomis. Kiti iškarpydami iš savo purvinų laikraštų laiškų visokias šiuokles mėgino siųsti po adresu Tėvo Kazimiero. Ne reikia rodos aiškinti, kaip jie tokiu būdu parodė savo kvailumą. Ištiesų, vyručiai, jūs galvėlėse ne vieno bet kelių šučių trūksta.

B.

BARRE PLAINS, MASS.

Šis miestelis guli gražiam slėnyje. Ypač gražiai jis išveizdi vasaros metu: šalia miesto teka upė, toliaus augsti kalnai aplinkui apsupa miestą, tartum susitarę sergėti jį nuo nedorų priešų; lig pat grįčių žaliute-žaliuoja žolelė, linksmindama kiekvieno praieivio akį. Pačiame mieste tarp kitų gyventojų yra keletas lietuvių: trys su šeimynomis ir apie dešimtis pavienių. Likimo atskirti nuo didesnių skaitlių lietuvių, rodos turėtų ir galėtų jie nors per laikraščius jungties su jais; bet tame dalyke arba skupisi, kam nesinori tikėti, arba apsilėidžia. Iš laikraščių čia tepareina „Šaltinio“ 1 egz., „Draugo“ 2, „Saulės“ 1, ir kur-buvus-ne-buvus, niekieno neprašoma, atsibasto ir „Darbininkų Viltis“ teršti mus i mus kampelių su savo begėdiškais plepalais. Mat pasakoją žmonės, buk čia gyvenę kada tai koks cicilikutis, kuris išsirašė „Darbininkų Viltį“ pusei metų, dabar jau tris metai, kaip jis iš čia išsikraustė, o minėtas laikraštis vis dar jam nepameta ešes, mat tikisi gal dar sugrįš, bet veltui. Verčiaus liautys i ešes, nes tik skriauda daro pačtos tarnui, kuris dėl jos tur savo batus plėšti.

Buvo čia 1910 metais dar ir salionas, kuris daug mūsų prarijo ir sveikatos

atėmė. 1911 metais dėl mus laimės ir tas likosi uždegtas.

Tad męs dabar galim pasi-džiaugti, jog vieno mus sveikatos priešo netekom, o prie tam ne vienas doleris dar kišeniuje paliko senatvei ar kokiai kitai nelaimei.

V. Čnt.

CLEVELAND, OHIO.

Kuomet lietuvių katalikų organizuojasi i stiprias draugijas, kuomet vietinė skolinimo ir statymo banka taupia lietuvių pinigų ir saugoja juos nuo įvairių išnaudotojų, kuomet šv. Kazimiero kareivių gvardija gaivina mūsų tautišką dvasią, kuomet lietuvių mokykloje auklėjama arti 300 lietuvių vaikelių, kuomet šv. Jurgio bažnyčios choro dainos skamba lietuvių grintelėse ir kuomet lietuvių bendgaidos girdisi po platų Clevelando miestą — tuo pačiu tarpu bedievių mokslas, kaip kokia giltinė, grįnįs dorybę, platina paleistuvavimą, temdo protą ir žudo em-zinai savo pasekėjus. Štai kas pas mus trumpu laiku atsitiko:

Koks tai „Piterukas“, paklydėlių mokslo sekiotojas, tapo užbambintas ir mirė. Kur jį palaidojo, niekas nežino.

Jurgučiui kalėdų rytą perpiovė pilvą. Jis mirė. Kur jį padėjo, taip-pat niekas nežino.

F. Galenskiutė, 17 metų mergaitė, tapo suvedžiota ir be tėvų žinios suženytą pasžydą.

Vienas cicilikėlis nedėdienį 14 sausio po smukles skelbė Darvino mokslą ir kalbino žmones neeiti bažnyčion per 40 val. atlaidus.

Sausio 17 d. jis sukludo ir tapo nugabentas i pamišėlių namus.

Sausio 21 d. Pranciška Vitrakutė, 15 metų mergaitė, tapo nušauta ant vietos.

Ignotas Lapinskas ilgus metus skelbė lygybės mokslą. Tuo mokslu itikėjo jo būdingieris Jankauskas. Lapinskas turėjo gražią ir meilę pačią. Jankauskas pamylėjo ją ir išdumė su ja i platų svietą.

Vienas mažas smuklininkėlis nenuilstančiai skelbia klaidingas nuomones, blevyzgoja ant kunigo ir draugijų, — na, ir tampo žmones po teismus.

O kiek tai moterių suvedžiota, kiek atskirta nuo vyrų, kiek mažų vaikelių palikta be tėvų, kiek pinigų išpilta teismuose!

Vis tai paklydėlių mokslo vaisiai.

Reporteris.

SCRANTON, PA.

Dieną 27 sausio š. m. šv. Juozapo lietuviškoji parapija laikė savo metinį mitingą ant „Auditorium“ salės, N. Main ave. Susirinkime dalyvavo virš 800 vyrų. Mitingo prezidentu balsų didumu liko išrinktu Jurgis Zimavičius, sekretorium — Vincentas Bieliakas.

To mitingo pirmaeilis mietis — globėjo arba globėjų rinkimas, bažnyčios patalymas ir jos atidarymas ir metinės atskaitos išdavimas.

Šv. Juozapo bažnyčios globėju liko išrinktas Jo Malonybė, Vyskupas M. J. Hoban nutarta taisyti bažnyčią, nutarta nužeminti melstis. Kad vyskupas sugrįš, kad atidarytų bažnyčią. Bylą su-

dabartiniais globėjais, jeigu gerumu neatsirasys, varyti teisme. Dėlei įnešimo bylos teisman išrinkta: Aleksandra Mažeika, Kaz. Žekevičia, Baltrus Liepa, Vincas Mačiulaitis. I komitetą pasvyskupą: Kaz. Meškauckas, Motiejus Navickas ir Kaz. Žekevičia.

I taisymo bažnyčios komitetą pateko: Juozas Medžiukas, Mot. Navickas ir Pranas Kunigauckas.

Parapijos ižde yra: \$9.600 suviršum pinigų — jųjų gloju — vietinis klebonas.

Už nutarimus, kurie buvo skaityti angliškai ir lietuviškai, suskaičyta 798 balsai, prieš 5 balsus.

Mitingas buvo atliktas kuodidžiausioj tvarkoj, mat visiems paaiškėjo, kad katalikiška bažnyčia be vyskupo negali apsieiti, taigi parapijonis ir atidavė i vyskupo rankas visą parapijos globą. — Te Jums Dievas laimina! Žėkas.

CENTRAL BROOKLYN, N. Y.

Sausio 18 d. nakčia sudėgė anglo McLean'o, grabinio stainė, 3 vėžimai, 8 arkliai, iš tų vienas apkepęs išbėgo ant gatvės. Policimanas nušovė jį, nes skaudu buvo žiūrėti i gyvulio kančią. Pagelba buvo negreita, nes keliais vėžimais buvo užstatytas. Menama pradžia ugnelės buvo nuo pypkės. Viskas buvo apdrausta nuo ugnies. Kiek paims pinigų, dar nēr žinios. McLean apsigyvenęs arčiau prie lietuvių, tai ir retas jo nepažįsta. Jis tai prie krikšto, tai prie veselijos, tai prie šermenų vėžė. Lietuvio graboriaus nėra mūsų šv. Jurgio parapijoje.

Veselijų šimet ir pusės nēr, kaip pernai buvo, užtai ir torielkų mažiau sumušė, o krumplių da mažiau nu daužė. Lietuvoj veselijose paprastai 2-3 muzikantų užtekda, o čia reikia kokių 6 arba 7 ir tai da su triubom. O Amerikoje kambariai žinome kaip dideli: 2-3 sieksniai ilgio ir gal tiek jau pločio, tai šalia arba žemiau gyvenantys gali apkurst nuo tokios linksmybės. Svetimtaučiai labai tuo piktinasi ir tuo męs savo vardą žeminam. Dabar jau po truputį pradeda eiti kitokią madą. Šliubus tankiau ima šio kiomien dienomis, mažiau balevoja, daugiau veselnikams sveikatos palieka.

Keli metai jau tokių šalčių neturėjom, kaip dabar. Daug pragaisties padarė namų savininkams: užšalo vietomis gazai — liko tamsu, vanduo paipose užšalo — turime vieni iš kitų skolinities. Kadą vietomis atšila, pradeda sprogt, vanduo teška po namus. O sniego da tik antrą sykį išpuolė ir neperdaug.

Žinnešys.

IŠ AMERIKOS.

Prigerė cukraus katile.

Donaldsville, La. Įgavęs proto sumišimą dėl didelio cukraus plantacijų nuostolių, Augustas Le Blanc, cukraus plantacijų savininkas, išoko i didelį cukraus katilą ir, žinoma, ten prigirė — suvirė.

Moteries gyvastis verta \$1,200,000.

Chicago, Ill. Didžiausia pinigų suma svieta ant savo

gyvasties turi užtraukus ponina Netcher, galva vietinės „Boston“ drapanų krautu-vės. Pastaru laiku jos gyvasties apsaugojimo pinigė suma išneša \$1,200,000.00.

Tatai jos mirtis bus kam-nors igijimu didelio turto.

Svarbus dokumentai.

Philadelphia, Pa. Kongreso rumuose, kurie randasi šalia „Neprigulmybės Salės“, kur ten pastogėje rasta labai svarbūs dokumentai, iš laiku, kuomet buvo sušaukta pirmoji konvencija konstitucijos apskelbimui. Kol kas, tą viską laikoma paslapyje.

Taftas tikisi laimėti.

Columbus, Ohio. Prezidentas Taftas čia laikė savo kalbą, kame jam pasisekė sutraukti i kruvą tikruosius ir insurgentus respublikonus. Taftas tuo taip buvo užganėdinats, jog jis esąs tikras, kad busiančiais rinkimais respublikonai tikrai laimėsia. Gi tame nieko daugias nereiškia, kaip tik laimėjimą paties Tafto; bent taip reikia daleisti, kad Taftas taip mano.

Garsus Darrow pašauktas prieš teisimą.

Los Angeles, Cal. McNarary bylos atbalsiai dar vis labiau pradeda skambėti. Jau neminint to, kad Indianapolis valdžia jau apie 30 asmenų itraukė dinamitavimu apkaltinimu sukurin, bet ir Los Angeles mieste tos pačios bylos atbalsis nenuilsta.

Pabaigoje sausio mėnesio Los Angeles mieste pašaukta tieson tą garsųjį unijų „tėvą“, advokatą Clarence Darrową. Nors Darrow garsinasi, kad jis nebijas stoti prieš teisimą, nes jis nežinas nei kokių savo prasižengimų, vienok-gi iš kitos pusės uoliai jį kaltina už mėginimą papirkti teismo narius, kurie turėjo teisti brolius McNamarus. Darrow buvo sumintas; paleista jį tik užsistatjus \$20,000 kaucijos.

Žingeidu, kuo tas užsi-baigs.

Jis negalėjo pakelti.

Lima, Ohio. Čia nusizudė revolverio šuviu jaunas banko kasininkas, J. W. Miller. Prieš saužudystės papildymą jis parašė tokį rastelį: „Aš negalėjau toliau to pakelti“. Spėjama, kad jis bankoje pridarė kokių-nors špo-sų. Tyrinėjama banko stovis.

Cook ir Peary šaukiami teis-man.

New Haven, Conn. Dr. Cook ir gen. Peary, garsūs šposininkai, kurie gal but nei vienas nerado šiaurinio poliuso, dabar yra šaukiami tieson pasiaiškinti, kur jie pražudė Joną M. Verhoeff'ą, kuris buk likęs užmuštu gen. Peary'o ekspedicijoj prie šiaurinio poliuso 1892 m., nes tuomet Dr. Cookas buvo Peary'o pagalbininku. Abu žada pasiaiškinti.

„Užsidirbo“ milijoną dolerių — daugiau nenori.

Albany, N. Y. Buvusis New Yorko valstijos gubernatorius Frank S. Black, kadangi jis „uždirbo“ paskutinį dolerį, kuris pripildė vieną milijoną dolerių, nuo balandžio mėnesio žada pamesti bent koki savo užsiėmimą ir gyventi iš „sav darbo“ vaisių, jis buvo gaus politikierius.

Gera, kas gali užsi milijoną dolerių.

DRAUGAS (THE FRIEND)

Katalikų laikraštis

Padavęs Amerikos Lietuvių

Katalikų Reikalams.

— Organo S. L. R. K. A. —

Meina iš Wilkes-Barre, Pa., kas

ketvirtadienis.

A. L. R. K. K. Sąjunga — Leidėjai.

Kun. A. Kaupas — Redaktorius

Visas korespondencijas ir kito-

kas raštus reikia siųsti pas

Rev. A. Kaupas,

34 Church St., Pittston, Pa.

Visus pinigus, ar tai prenume-

ratas, ar tai už "džabius" ar už

apgyvendinimą ir t. t. reikia siųsti

tokiu adresu:

"DRAUGAS"

314 E. Market St.,

WILKES-BARRE, PA.

Ar bus tai spausdinimas konsti-

tucijos, ar plakaty, ar tikietų ar

kitokie ir tai panašūs reikalai, rei-

kia visados kreipties tuo pačiu

adresu:

"DRAUGAS"

314 E. Market St.,

WILKES-BARRE, PA.

Redakcija pasilieka sau teisę

taisyti, trumpinti arba atstesti vi-

sus prisiuntimus raštus.

Laikas ir vieta raštų talpinimo

priera nuo redakcijos.

Atmettieji rankraščiai nėra gra-

žinami redakcijos lėšomis.

Rašyti reikia tik ant vieno pus-

lapio, paliekant plačią tarpą

tarp eilučių. Popieris nėra ko gai-

lėties, nes korespondentams ir

bendradarbiams rašant ant abie-

jų pusių, da-gi smulkėmis raidė-

mis, redakcijai labai dažnai pri-

deina perrašinėti atsiųstus raštus.

Norint, kad raštas tilptų arti-

miausiam numerį, rankrašči-

reikia pristatyti spausdėn ne vė-

liau, kaip 9 valandą išryto antra-

dėryje (utarninke).

Redakcijos Pastabos

Visuomenės darbas.

Anglijos visuomenės vei-

kėjas Leslie A. St. L. Toke

neperšeniai laikraštyje

"Downside Review" para-

šė sekančius vertus atkar-

tojimo žodžius:

"...Gal niekas ne-

išrodo keisčiau visu-

menės reformos tyrinė-

tojui, kaip visiškai ne-

žinojimas net visuome-

nės mokslo papėdžių,

kokį parodo geriau pa-

silaikantis ir neva ap-

šviesti Anglijos sluogs-

niai. Apskritai imant,

durtuoliai žino mažiau

apie varguolių gyveni-

mą ir reikalus, nekaip

varguoliai apie turtuo-

lių gyvenimą ir papro-

čius. Didėsnė dalis val-

dančiųjų sluogsnių vai-

kų yra auginami visiš-

kame nežinojime apie

sąlygas, kuriose gyvena

darbininkų minios, ku-

rių darbas yra iš dides-

nės dalies šaltiniu įstai-

gų ir privilegijų, kurio-

mis jie džiaugiasi. Iš

mažens jie laiko save

augštesniais sutvėri-

mais ir visai nepaiso

priedermių, kurios plau-

kia iš jų teisių. To vis-

ko pasekmė tokia, kad

jie, pasiekdami val-

džios, nežino nieko apie

aplinkybes ir reikalus

tų, kuriuos jiems prisi-

eina valdyti, ir žiuri

abišaliai ir su paniekimi-

nimu į savo varginges-

nus kaimynus..."

Toliau, p. Toke skundžia-

si, kad Anglijos katalikai

pažai tesirūpina socialiu

rbu — ba! net nesupran-

ka reiskia žodis: "socia-

lis". Ir maišo jį su kita pras-

me žodžiu: "socialis-

tinis" (Anglijos "Catho-

lic Social Union" turėjo nu-

pulti dėlto, kad daugelis ka-

talikų parodė priešingumą,

mąnydami, kad draugija

turi kokius tai slaptingus

santykius su baisiu socia-

lizmu).

Išties gėda apšviestai

Anglijai, kad C. S. Devas 'ui

dar 1906 m. reikėjo viešoje

paskaitoje Edinburghe aiš-

kinti, kuo socializmas... nėra

ra (kad socializmas nenori

turtų padalinimo, valdžios

panaikinimo ir t. t.). Ir tai

darėsi laiku, kuomet Vokie-

tijoje buvo tris milijonai so-

cialistų balsuotojų!

Negeriau yra ir Ameriko-

je. Čia tik paskutiniu laiku

katalikai pradėjo uoliau ty-

rinėti visuomenės klauši-

mus ir užsiiminėti socialiu

darbu. Jei dabar matome

socialų judėjimą tarp Ame-

rikos katalikų, tai tėmijame

su širdies skausmu, jog lie-

tuviai tame judėjime neda-

lyvauja.

Čia paaiškiname, jog, mu-

sų nuomone, visuomenės

klaušimas arba socialis

veiksmas sukasi aplink pri-

dėrantį žmogaus užsilaiky-

mą, vadinasi, norima, kad

visi žmonės gautų atsako-

mus valgius, drapanas, na-

mus, apšvietimą ir pramo-

gas. Tai-gi su visuomenės

klaušimu rišasi arti nesvei-

ki gyvenimai miestuose,

tamsios ir nesveikos dirb-

tuvės, siuntinėjimas nesu-

augusių vaikų į dirbtuves

ir kasyklas, straikai, išven-

gimas pavojaus bedirbant,

darbdavių atsakomybė už

darbininkų susižeidimus ir

užsimušimus prie darbo, iš-

tekėjusių moterų dirbimas

fabrikuose, trukumas švie-

žio oro ir vietos vaikams

pažaisti, ir t. t. Ar-gi, pav.,

neprivalo rūpėti visiems, i-

dant darbininkai, kurie dir-

ba taip labai visiems reika-

lingus briežiukus, butų ap-

saugoti nuo ligų, kurių už-

traukia ant jų nesveikas

darbas? Ar dėlto visuomenė

neprivalo rūpintis, kad

Washington'e pereitų Eseh'o

įstatymas, draudžiantis var-

toti nuodijamas substanci-

jas briežiukus bedarant? Ar

gi ne visuomenės reikalas

yra žiūrėti, kad mėsa, duo-

na ir kiti reikalingi pragy-

venimui daiktai būtų pi-

sgesni ir net labai neturtin-

gam žmogui prieinamesni?

Ar gi ne visuomenė turi da-

boti, kad priaugančios kar-

tos mokytysi mokyklose, o

ne naikintų savo sveikatą

už juokingai mažą užmo-

kestį kasyklose, šilkų ir

stiklo dirbtuvėse? Ar gi ne

visuomenės reikalas yra

saugoti žmones nuo džiovos,

difterijos ir kitokių pavo-

jingų ir užsikrečiamų li-

gų?...

Visi šitie dalykai ir šimtai

kitų į juos panašųjų vadi-

nasi trumpai visuomenės

reikalais. Visuomenės klau-

šimas — tai klausimas, kaip

tuos reikalus lengvai ir pa-

sekmingai aprūpinus. Vi-

suomenės darbas arba socia-

lis veiksmas — jei kas nori

kalbėti truputį augščiau —

tai pats klausimo rišimas,

reikalų aprūpinimas.

Žinoma, visuomenės dar-

bai yra įvairių įvairiausi.

Kiti, rodosi, nenešioja visai

viešos dėmės, o tečiau, žiu-

rėk, visiems yra įdomūs,

virsta visuomenės reikalais.

Kas kam, rodosi, galvoje,

kad aną dieną Georgijoje

baltieji išveržė iš kalėjimo

tris negrus ir viena negrę ir,

nepaisydami kad jie nekalti,

imtinii įtikinėjimu, pakorė

visus keturis — o tečiau lin-

čo klausimas tai visuomenės

klaušimas. Linčas juk bar-

barybės palaikas, o ameri-

kiečiai nenori, kad juos kas

laikytų barbarais! Arba,

pav., kas kam privalo rūpė-

ti, kad mormonų tikėjimas

leidžia turėti daugiau pa-

čių, nekaip vieną, arba kokia

kita sekta reikalauja užmu-

šinėjimo žmonių, kaip? au-

ku už sektantų nuodemes —

o tečiau visuomenė piktnasi

iš tokių darbų ir net jais

biaurisi. Ir čia atsiranda vi-

suomenės klaušimas. Su-

laužė vyras ir moteriškė

kontraktą, sutraukė mote-

rystės ryšius — tai jų na-

minis reikalas? — Anaipol!

Žmonės juk šneka apie per-

siskyrimų blogą...

Taip tatau kiekvienas ap-

sireiškimas, kursai atsilie-

pia į platesnes minias, kur-

sai paliečia žmonių gerovę

arba stumia juos į nelaimę,

nešioja mažiau ar daugiau

socialų charakterį, yra vi-

suomenės apsiereikimu.

Į šitą tai tiesą trokštame

atkreipti skaitytojų atidą,

įvesdami naują syrių vardu:

"Sociologijos Kampelis".

Sociologija tyrinėja visu-

omenės gyvenimą, taigi jei

rupi visi apsiereikimai, ne-

šiojantis socialų charakterį.

Šitame tai skyriuje skaity-

tojas bus pratinamas prie

užsiinteresavimo visuome-

nės klausimais. Pradžioje

gal ne viskas išrodys žingei-

dinga ir visiems įdomu, bet

prisižiūrėjęs arčiau, skaity-

tojas pamatys, jog ir maž-

možiai turi daug bendro su

visuomenės mokslu, su socio-

logija.

Gi sykį užsiinteresavę vi-

suomenės klausimais, galė-

sime risti juos drauge su ki-

tataučiais ir tokiu būdu su-

silyginti su jais visų bendra-

me gyvenime.

Lietuvių Informacijos Biu-

ras Paryžiuje Naudingas.

Bent dabar p. Juozo Ga-

brio neprieteliai pripažįs

Lietuvių Informacijos Biu-

ro naudingumą. P. Gabrys

praedėjo eilę paskaitų apie

lietuvių Paryžiaus visu-

omenės mokslų Mokykloje.

Prie progos primename,

jog prie "Draugo" yra ati-

darytas fondas L. I. B. Pa-

ryžiuje.

"Žiburio" uždarymas.

Laikraščiai praneša neiti-

kėtiną žinią, jog Peterbur-

go vyriausybė uždarė Ma-

riampolės švietimo draugi-

ją: "Žiburys". Labai gaila.

"Žiburys" taisė knygynė-

lius, kurė mokyklėles ir

rengė paskaitas. Mariampo-

lės mergaičių progimnazija

buvo užlaikoma jo lėšomis.

Bet valdžia nori turėti

švietimo monopolį ir griau-

ja visokias privatinės pas-

tangas švietimo dirvoje. Bet

kad apibranginus prideran-

čiai valdžios pasielgimo su

"Žiburio" pasekmes, reikia

palaukti valdiškų žinių.

Ispanijos literatai.

pašvesta tapo tokiems neva "dėl Susiv. labo" reikalams. Bet kiek naudos jie atnešė Susiv., jau patyrėme iš pagarsinto Centro viršaičių susivažiavimo protokolo. Bet kadangi jau kelintą syk man tapo primetama kaltė už nepagarsinimą 25-jo seimo protokolo, kas man visai nebuvo pavesta atlikti, tai laikau sau už priedermę tą dalyką paaiškinti visuomenei.

Laike VII sesijos buvo nutarta, kad

"Seimo (26-jo) protokola tuojau patalpinti organan. Seimo sekretorius, sutvarkęs protokolą, pasiųs jį Seimo vedėjui, kuris tai pasiųs į organo redakciją. Už protokolo surašymą Seimo sekretoriui nutarta užmokėti \$5.00."

Gi apie 25-jo Seimo protokola toje sesijoje visai nekalbėta; šį protokolą pagarsinti nutarta tik VIII sesijos pabaigoje, bet nenutarta kas turi tą atlikti. Nei Seimas, nei pagaliaus Centro valdyba protokola pagarsinti man nepavedė ir už tą aš jokių pinigų iš Susiv. neapaturėjau.

Idomiausia bet, kad p. M. P. Brazauskas žodžius atkartoja p. J. Kovas, kuris laike Seimo daugiausiai kėlė liarmą, kad 25-jo Seimo protokolas nebuvo svarstomas ir tik didžiūnai delegatų reikalaujant galų gale sutikė, kad protokolas būtų pagarsintas laikraštyje (Mat pas mus taip klausoma visuomenės balso).

Butų geistina, kad panašūs "plunksnos veikėjai" pirm rašysiant gerai ištirtų dalyką. Tada tai galėtų pasigirti, jog dirba Susiv. labui.

M. Milukas.

UŽKLAUSIMAS.

Gerb. delegatų 26-to seimo ir abelnei visų brolių S. L.R.K.A. sąnarių aš klausiu apie Literatishk komisiją: Kam ji yra išrinkta? Kokiam veikimui? Nežinau ir neišmanau. Širdingai meldžiu, gerb. delegatai, praneškite man, nes nuo 26-to seimo aš jokio laiško nemačiau ir organe apie tai nebuvo pranešta. Gal Literatishka komisija nėra labai svarbi, gal tik dėl formos yra renkama. Gal kiti komisijos sąnariai geriau žino tuos dalykus. Meldžiu man paaiškinti.

P. Saulėnas,
Lit. Kom. sąnarys.

GUDRI PATARTIS.

Pasaka.

Gyveno — buvo du ceciliku. Vėblys ir Krevezaitis. Iš pravarčių pigu ispėti, kuo juodu užsiimdavo. Viens vebleno, kits krevezojo, vadinas, — kalbėtojas ir raštininkas. Jų veiklumas gerai buvo sutvarkytas: ką viens pasakė, tai kitas parašė. Apie ką tas pasakėjo, o anasai rašė? Tada nesvarbu. Vieno nesuprato klausytojai, kito skaitytojai, nes vieni ir kiti buvo labai neapsisvietę. Budavo kaip Vėblys suriks grausmingu balsu: "Draugai ir draugės!" tai draugai tuoj išsižiodavo, o draugės pradėdavo dairytis, vadinas, vieni priimdavo kalbėtojo žodžius ne galvon, tik burnon, o kitos — draugės, prijausdamos, kad prakalba išeis nuobodi ir nesuprantama, nenorėdavo gaisinti brangaus laiko ir žvalgydavosi į vyrų pusę. Mat, tiksliai tam ir atėdavo

prakalbosa. Ilgus, ilgus metus taip budavo, kol galutinai draugai pradėjo apsišviesti ir smarkiai raudkanti kaktas, sugriebdavo kairiuosius kalbėtojo burnojumus. Bet toliau stapt — ir viskas sustojo. Kol dar burnojo prieš tikėjimą, klausytojai delnų plojimui pritari, bet sykį užkliudžius kitus klausimus, visi vėl išsižioja. Tikri žiopliai, — nuspręsdavo Vėblys. Vadinas, Vėblys kalba ir žioplus, — jokios pažangos. Lygiai, kaip kad negatyvinę elektriką pritaikytum prie negatyvinės. Neišeis jokio rezultato, nes jų pajėgos — vienokios.

Kitaip sekėsi Krevezaitiui. Tas turėjo plunksną. Bet rašyti apie Vėblio prakalbą išėdavo bergždžias darbas. Taigi, Krevezaitis pradėjo darbą ant savo kuralio; rašė visai ir apie viską. Sausus klausimus patepdavo riebiais žodeliais ir skaitytojai budavo pakakinti. Krevezaitis įgijo garbę ir ietekmę. Vėbliui tat parupo.

Sakoma, kad tarpe cecilikų nėra pavydėjimo ir neapykantos. Vadinas, užsinarink tik raudoną kaktaryšį, ir visos žmogaus ydos aples tave, kaip nuo magiškos lazdušės. Išsyk tapsi pažangiu, šviesiu, išmintingu. Turbut jau toks neatmainomas dėsniis. Bet šiuo kartu jis atsimainė. Pasirodė, kad ir ši taisyklė turi išėmimą. Kaip ten nebūta, bet išėjo faktas, kad Vėblys pavydėjo krevezaitiui. Vadinas, cecilikas pradėjo neapkeisti ceciliko. Netikėtina, bet tat pasirodė faktas, o prieš faktus nei cecilikai negali atsispirti.

Vėblys ypač negalėjo atsispirti prieš tą faktą, kad Krevezaitis pastaruoju laiku pradėjo veržties jo sritin. Emėsi sakyti žmonėms prakalbais ir, kas aršiausia, — pasekmingai. Jeigu juo klausytojai budavo išsižioję, tai ne nuo žiopsojimo tik nuo juokų. Jeigu draugės žvalgydavosi, tai ne kur kitur, tik į kalbėtoją, kurs turėjo iškalbą ir išvaizdą. Žodžiu, Krevezaitiui sekėsi su prakalbomis taip gerai, kaip ir su plunksna. Vėblį pradėjo visi užsimiršti ir jo prakalbosa mažai kas lankėsi. Tarpe dviejų cecilikų pakilo kova už buvį. Vieton sujungti savo spēkas talkon ir darbuoties vienam tikslui, juodu stoji į paprastą atžagareivių vėžę: viens tato išnaudotoju, kits išnaudojamu. Uždyką tik nešiojo raudonus kaktaryšius. Tikra profanacija.

Vieną kartą Vėblys, jau visiškai prispirtas prie sienos, atėjo pas Krevezaitį labai svarbiu, kaip pats sakėsi, reikalu. Tą vakarą buvo pagarsintos Krevezaitio prakalbos. Taigi Vėblys prašėsi, kad užleistų jį pakalbėti. Tik valandėlę. Norįs, mat, atsisveikinti su žmonėmis, padėkoti jiems už viską, spiauti ant visko, ir išdumti, kur akis neša. Čia jam ne vieta, čia geresnis atsidaro.

Krevezaitis įeidžiančiu mandagumu sutiko ant visko. O tasai mandagumas drutesniojo silpniesiam! Jis įgilia labiau už didžiūnų sią panieką. Išėdamas iš Krevezaitio, Vėblys jau prižadėjo nesigailėti savo prieško. Krevezaitis gi prisizadėjo būtinai išklausti Vėblio prakalbos. Turėjo tam priežastis. Gražus visados mėgstas atsistoti šalia negražaus,

didelis šalis mažo, o jau galbus kalbėtojas niekados taip gražiai nepakalba, kaip silpniesiamjam nusikaneivikus. Juk tat visiems suprantama.

Atėjo paskirtoji valanda. Žmonių prisigrudo pilna salė, ir štai vieton visų pagėdaujamo Krevezaitio, ant estrados užsilpa visų peikiamasis Vėblys.

— Draugai ir draugės! — užgriovė kalbėtojas tokiu balsu, lyg norėtų pagarsinti pasaulio pabaigą. Draugai išsižiojo, draugės pradėjo žvalgytis. Pašiepiančiai mandagus Krevezaitis atsėdė tolymiausiam kampu tyty ir laukė, kaip čia kalbėtojas išbrisi. Bet Vėblys šiuo kartu išbrido. Pradėjęs nuo Adomo, jis umai peršoko ant — Krevezaitio. Neminėdamas pravardės, bet beveik rodydamas pirštu, taip kad ir paikliausias galėjo suprasti, kalbėtojas išdėstė kaip ant delno visą savo priešų gyvenimą. O ten buta šaunių darbėlių. Visi negalėjo atsigerėti, kaip Vėblys tą viską sužinojo ir iš kur randasi pas jį iškalba. O tasyk jo buta iškalbos. Draugai išsižiojo, — iš nuostabos šiuo kartu, — draugės, — pirmą syk jo karjeroje, — sužiuro į kalbėtoją, o išuities Krevezaitis išpradžių paraušo, paskui pabalo, galų gale sukėlė triukšmą. Kilo sumišimas. Draugai pasidalinę į dvi partijas, varstė viens kitam kumščiams ir panosę, draugės pradėjo alpti. Išėjo tikros riaušės. Prakalbos tapo pertrauktos.

Drebančis iš pagiežos Krevezaitis negalėjo nei žodžio ištarti. Vėblys pilnai jam atkeršijo už karčias valandas.

Bet šiuo viskas negalėjo pasibaigti. Krevezaitis padavė Vėbli teisman už apšmeižimą. Kova už buvį prasidėjo ne juokais.

Taip jiems viens ant kito įtužus, kiti cecilikai, kad kaip nors užglemžus kilantį skandalą, parsikvietė tarpininką iš kito miesto. Čia tai išėjo ant scenos naujas cecilikų tipas — Suktinis.

Buvo tai žmogus saldžių akių, slidas budo ir išbėndytas, kaip sena skrybėlė.

Tasai jiems taip patarė:

— Vyrai, ir ko gi čia pešties? Abudu esate pilni įgimtų dovanų ir — gerų darbų. Ir vieną ir kitą sunaudokite, tik ne prieš save. Mės turime bendrus priešus-katalikus. Užgulkime ant jų. Ką viens iš judviejų padarys, tegul kitas tuoj aprašo. Jei gerai padaro, tai cecilikas, jei blogai tai sakykite, kad tai kataliko darbas. Tokiu budu sutversite agitaciją ir — literatūrą. Pasisekimui reikia vienybės. Savo talentus sukraukite vienon kruvon ir lygiai — socialistikai jais pasidalykite. Nuopelnai išeis lygus. Jeigu vienas gabiau rašys, ar kalbės, tai kitas smarkiau darys. Savo darbais šmeižkite priešus. Patįs pilnai ragaudami liuosybės, uždrausite jos katalikams ir už doros nupulimą labiausia juos akėkite. Tuoj pamatysite savo darbo vaisius.

Stebėtinus receptas! Abu ceciliku umai susigerino ir darbuojasi senoviskai. Vienas kalba, kitas rašo ir abu du dirba darbelius. Jų darbų ir raštų pilna apygardė. Iš šalies žiūrint, atrodė, kad toji apylinkė žmonių gyvenimas verda karšta sriove. Kad visuomenė pasidalino į dvi dali — cecilikų

ir katalikų, ir vieni su kitais nežmiai kovoja. Netesybė! Visuomenė čia tamsi ir neišsivysčiusi, kaip ir pirmiau. Draugai žiopso, o draugės žvalgosi. Viešojo gyvenimo reikalais mažai kas rupinasi, o dar mažiau kas juos supranta. Visą triukšmą kelia tik Vėblys su Krevezaitiu. Ką vienas padaro, tai kitas aprašo. Ir viską sukrauna ant katalikų.

Šmėkla.

AUKOS ŠV. KAZIMIERO SESERŲ VIENUOLY NUI.

Iš Šv. Trejybės Parapijos, Wilkes-Barre, Pa.

Iš Miners Mills, Pa.

Po \$1.00 aukėjo: Glyls M., Jančiūnas K., Montvilas J., Lelešius P., Pajaujis J., Nevinskas S., Noreika J., Rimavičius M., Janušauskas J., Jakaitis P., Montvilas J., Kosilauckas P., Stikliūnas J., Narbuda M., Stikliūnas A., Milašius P. Smulkesnių aukų: \$6.50. Viso: \$22.50.

Iš Fort Bowkley, Pa.

Stambesnės aukos: Jagelevičius Pranas 5.00. Po \$1.00: Jurevičia V., Švaplėnas J., Kašuba L., Kemzura J., Zvestauckas M., Urbanas J., Plaušinaitis P., Oravičia K. Smulkesnių aukų: \$2.25. Viso: \$15.25.

Iš Midvale, Pa.

Stambesnės aukos: Simaitis Pr. 5.00. Po \$1.00: Radzivilvičius P., Tamulionis M., Pilvelis J., Vaikšnoras K., Trakimavičius J., Kuošys J., Brazauskas J., Balčiūnas M., Daugirda V., Stočkunas J., Varanis J., Globienė A. Smulkesnių aukų: \$1.00. Viso: \$18.00.

Hilldale, Pa.

Stambesnės aukos: Navardauskis V. 2.00. Po \$1.00: Beivdis J., Moekus A., Ivašauskas J., Kazlauckas J., Dubininkas A., Karaška P., Karaška Pr., Gylys A., Audzevičius J., Bernatavičius J., Ivoška A., Česnauskis V., Liubeckis J., Pruckus J., Pruckus A., Grušauskas J., Seikis J., Vasilaiuskas M., Rimka J., Usas P., Dargis M. Smulkesnių aukų: \$2.90. Viso: \$25.90.

Plains, Pa.

Stambesnės aukos: Sidlauskis J. 2.00. Po \$1.00: Smalskis A., Gelazėla P., Marcinkevičius A., Žentelis K., Grušauskas J., Žiurauskis J., Čekanavičius A. Smulkesnių aukų: \$1.50. Viso: \$10.50.

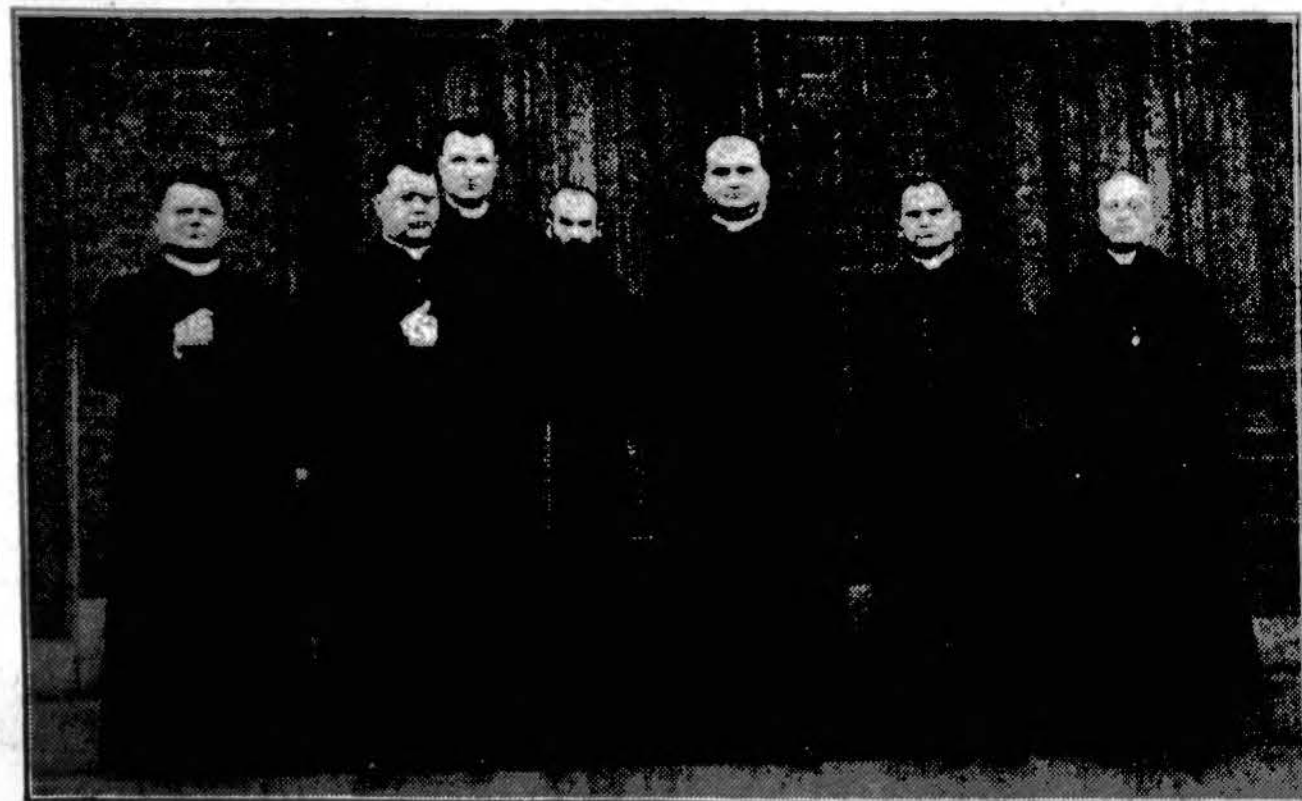
Parsons, Pa.

Stambesnės aukos: Adomaitis St. 2.00. Po \$1.00: Ardejauskas J., Kačionas J., Neporavičia A., Gineitis K., Milinavičia P., Kasociūnas J., Bieluševičius K., Grinevičius J., Vaitkevičius M., Stankevič B., Pangonis J., Ivoška V., Šadurskiūtė E., Ivoška M., Lapinskis A. Smulkesnių aukų: \$3.05. Viso: \$20.05.

Stanton Hill, Pa.

Stambesnės aukos: Kėpic St. 2.00. Po \$1.00: Sakalauskas J., Rumskis A., Krutulis J., Straigis M., Grazevičius A., Ališkevičius J., Ališkevičius Jur., Ališkevičius J., Volungevičius J., Dauksys P., Dauksys T., Kavaliauskas J., Krutulis A., Struckus J., Olševska M. 1.30.

TĖVAS KAZIMIERAS IR KUNIGAI, KURIE DARBAVOSI PER BOSTONO MISIJĄ.

Iš kairės į dešinę stovi: kun. Bukaveckas, kun. Žilinskas, kun. Tyla, Tėvas Kazimieras, kun. Urbanavičius, kun. Jusaitis ir kun. Dragunevičius.

Smulkesnių aukų: \$2.75. Viso \$20.05.

Blackman, Pa.

Stambesnės aukos: Kucevičienė V. 2.00, Rimšelis N. 2.00, Simanavičius M. 2.00. Po \$1.00: Smaidžiūnas A., Jermala A., Petrauckis M., Jušinskas A., Kazlauckas J., Ručinskas F., Ručinskas A., Stankevičius S., Mažeina M., Kucavičius J., Ulčickas P., Petrauckas J., Vekteris J., Motkevičius S., Vekteris A., Misiūnas M., Motkevičius J., Polyša A. Smulkesnių aukų: 2.00. Viso: \$26.00.

Wilkes-Barre, Pa.

Stambesnės aukos: Jasulevičia K. 5.00; Deltuva K. 2.00; Dailida V. 2.00. Po \$1.00: Bukevičius P., Janukevičius J., Beržynskas K., Pocius J., Kavaliauckiūtė K., Minevičius V., Metelynas A., Zakarevičia J., Jakšytys A., Dedinskas J., Juška T., Vitkauskas J., Zubka A., Balevičia A., Balevičienė K., Marmia J., Kilinskas P., Andruškevičius Mot., Chrapavičia J., Jurkunas A., Šildickas A., Misiukaitis J., Radžiūnas M., Šildickas J., Jesiūnas A., Dzinderavičia J., Rauličkis A., Kulvinskas K., Pilipavičia K., Karuža J., Janušonis M., Navickas M., Andziulaitis J., Kuras J., Šulinskas V., Vansaukas B., Večkys J., Jakuciūnis J., Radzevičia S., Didinskas J., Juškevičia St., Ežiūnas P., Labanauskas B., Damijonas J., Zakarauskas St., Gečas P., Lukaševičia A., Novika P., Berulevičia J., Matonis P., Kučynskas V., Naudžiūnas V., Jurgelaitienė A., Bendoraitis J., Matuiza J., Šimulis J., Matuiza J., Latvys V., Klusaitis K., Bagdonas J., Miškelis S., Šiporaitis J., Rakauskas A., Danišauskas J., Stučka J., Stučka B., Smaidžiūnas P., Remeika Kr., Grazevičius J., Grazevičius A., Jankauskas J., Stanaitis J., Mačiūnas J., Karbauskaitė J., Norkunas J., Kuncėvičius M., Vilkelis J., Bakunas J., Žemaitis J., Šukevičius A., Levickas M., Dubininkas P., Ažukas M., Kisieliūckas V., Kisieliūckas J., Ankudavičius V., Noruševičius V., Adomynas V., Bubonis M., Balukonis A., Vaškevičius V., Raulinaitis J., Bartkuvienė A., Benevičius V., Jesionis J., Bekampis V., Traškauskas B., Abromavičia P., Matulevičius K., Daildienė E., Jančaitis B., Skučas A., Smilėnis J., Smilėnis V., Stukas S., Danielius J. Smulkesnių aukų: \$56.25. Viso: \$171.25.

Wilkes-Barre, Pa.

Stambesnės aukos: Jasulevičia K. 5.00; Deltuva K. 2.00; Dailida V. 2.00. Po \$1.00: Bukevičius P., Janukevičius J., Beržynskas K., Pocius J., Kavaliauckiūtė K., Minevičius V., Metelynas A., Zakarevičia J., Jakšytys A., Dedinskas J., Juška T., Vitkauskas J., Zubka A., Balevičia A., Balevičienė K., Marmia J., Kilinskas P., Andruškevičius Mot., Chrapavičia J., Jurkunas A., Šildickas A., Misiukaitis J., Radžiūnas M., Šildickas J., Jesiūnas A., Dzinderavičia J., Rauličkis A., Kulvinskas K., Pilipavičia K., Karuža J., Janušonis M., Navickas M., Andziulaitis J., Kuras J., Šulinskas V., Vansaukas B., Večkys J., Jakuciūnis J., Radzevičia S., Didinskas J., Juškevičia St., Ežiūnas P., Labanauskas B., Damijonas J., Zakarauskas St., Gečas P., Lukaševičia A., Novika P., Berulevičia J., Matonis P., Kučynskas V., Naudžiūnas V., Jurgelaitienė A., Bendoraitis J., Matuiza J., Šimulis J., Matuiza J., Latvys V., Klusaitis K., Bagdonas J., Miškelis S., Šiporaitis J., Rakauskas A., Danišauskas J., Stučka J., Stučka B., Smaidžiūnas P., Remeika Kr., Grazevičius J., Grazevičius A., Jankauskas J., Stanaitis J., Mačiūnas J., Karbauskaitė J., Norkunas J., Kuncėvičius M., Vilkelis J., Bakunas J., Žemaitis J., Šukevičius A., Levickas M., Dubininkas P., Ažukas M., Kisieliūckas V., Kisieliūckas J., Ankudavičius V., Noruševičius V., Adomynas V., Bubonis M., Balukonis A., Vaškevičius V., Raulinaitis J., Bartkuvienė A., Benevičius V., Jesionis J., Bekampis V., Traškauskas B., Abromavičia P., Matulevičius K., Daildienė E., Jančaitis B., Skučas A., Smilėnis J., Smilėnis V., Stukas S., Danielius J. Smulkesnių aukų: \$56.25. Viso: \$171.25.

Wilkes-Barre, Pa.

Stambesnės aukos: Jasulevičia K. 5.00; Deltuva K. 2.00; Dailida V. 2.00. Po \$1.00: Bukevičius P., Janukevičius J., Beržynskas K., Pocius J., Kavaliauckiūtė K., Minevičius V., Metelynas A., Zakarevičia J., Jakšytys A., Dedinskas J., Juška T., Vitkauskas J., Zubka A., Balevičia A., Balevičienė K., Marmia J., Kilinskas P., Andruškevičius Mot., Chrapavičia J., Jurkunas A., Šildickas A., Misiukaitis J., Radžiūnas M., Šildickas J., Jesiūnas A., Dzinderavičia J., Rauličkis A., Kulvinskas K., Pilipavičia K., Karuža J., Janušonis M., Navickas M., Andziulaitis J., Kuras J., Šulinskas V., Vansaukas B., Večkys J., Jakuciūnis J., Radzevičia S., Didinskas J., Juškevičia St., Ežiūnas P., Labanauskas B., Damijonas J., Zakarauskas St., Gečas P., Lukaševičia A., Novika P., Berulevičia J., Matonis P., Kučynskas V., Naudžiūnas V., Jurgelaitienė A., Bendoraitis J., Matuiza J., Šimulis J., Matuiza J., Latvys V., Klusaitis K., Bagdonas J., Miškelis S., Šiporaitis J., Rakauskas A., Danišauskas J., Stučka J., Stučka B., Smaidžiūnas P., Remeika Kr., Grazevičius J., Grazevičius A., Jankauskas J., Stanaitis J., Mačiūnas J., Karbauskaitė J., Norkunas J., Kuncėvičius M., Vilkelis J., Bakunas J., Žemaitis J., Šukevičius A., Levickas M., Dubininkas P., Ažukas M., Kisieliūckas V., Kisieliūckas J., Ankudavičius V., Noruševičius V., Adomynas V., Bubonis M., Balukonis A., Vaškevičius V., Raulinaitis J., Bartkuvienė A., Benevičius V., Jesionis J., Bekampis V., Traškauskas B., Abromavičia P., Matulevičius K., Daildienė E., Jančaitis B., Skučas A., Smilėnis J., Smilėnis V., Stukas S., Danielius J. Smulkesnių aukų: \$56.25. Viso: \$171.25.

Tollaus bus.

Keturi Stulpai.

(Iš jaunystės atsiminimų).

— Buvo rudens dienos. Vėjas švilpavo per tarpus triobėsių, supdamas medžių šakas ir krėsdamas žemėn pageltusius lapus, tarsi koks piktadaris karo metu, apkloamas lavonais laukus. Lapai šėveno šliaužiodami pažemė, tarsi dejavo nelaimės ištikti. Saulutė lyg tai nusiminus slinko per kraštą dangiško skliauto, ir raudonais, bet netaip jau karštais savo spinduliais šildė žemelę; dažnai debesį, kaip uoliniai kalnai, ją visai paslėpė, tai vėl, tarsi lyg prispausta išlenda iš po debesio. Paukščiai rinkosi į kruvas ir rengeisi kelionėn į šiltus kraštus. Visa gamta atsimainė ir laukė ko ten nepaprasto, o dienos ejo trumpyn ir oras šaltyn.

Mūsų mokykloje šimet, šiandien pirmą sykį užkurė kaklą (pečių) ir taip daug garų (smalių) priėjo, kad visiems galvas pradėjo sopėti, o keletas vaikų visai svaiguliavo. Tada mokytojas visus išleido pasivaikščioti ant tyro oro, o mums romiausia vieta buvo ant šventoriaus; taigi visi ten ir subirgėm, kaip bitės į spietinę, drauge atėjo ir mokytojas, o paskui ir klebonas, pamatęs vaikus žaidžiant, o jis labai ir mylėjo žaistes tarp vaikų; tai budavo pataisi šį tą pramano, kad tik daugiau juokų turėti; o vaikai, tai į lapus viens ant trą apkasa, tai kuliais verčiasi, tai ožiuku, ar šarka šokinėja, o juodu su mokytoju šnekučiuodami ir mus bežiūrėdami linksmai šaipėsi. Vaikams tarsi nei vienam galvos nebeskaudėjo.

Mūsų bažnyčios prišakys labai augštas, stovi ant keturių stulpų, o abi pusi didžiųjų durų, iš lauko, ant sienos atpiešti gražiomis spalvomis keturi Evangelistai, didesni už žmogaus stumų; budavo eini toli gatve, o jie jau matyt. Netaip man buvo įdomu, kad jie dideli ir gražiai atpiešti, bet mano minty visada kildavo klausimas: kodėl tieji šventi Evangelistai atpiešti su dėdėjimais, kaip tai: pas Šv. Matą žemai stovi mažiukas žmogutis, pas Šv. Morkų — šalia kojų baises išsižiojęs liutas (lėvas); pas Šv. Luką — taipgi prie kojų jautukas (veršis); o pas Šv. Joną — didelis išskėstais sparnais erelis. Bežaisdamas atsimenu, kad man dabar puiki proga pasiklausinėti klebono ir mokytojo, o jie man pasakys ir puikiai tai paaiškins. Palikau visas žaistes ir

priėjęs, nedrąsiai, artyn stovinčiųjų klebono su mokytojum. sustojau. Klebonas greitai suprato, kad aš ko nors noriu nuo jų ir metęs akim paklausė manęs: — Eikšią, eikšią, vaikeli, ko nori? — Aš tuo linkerėjau mokytoju, o klebonui pabučiavau rankon, ir kepuraitę laikydamas rankose, išreiškiau ko aš noriu žinoti apie Šv. Evangelistus. Mokytojas mane paglostė ir tarė: — Gerai vaikeli; matau tave gražiu žiedu pražydusį; visados taip daryk, kaip tik ko nežinai, tuojau klausk už save mokintiesnių, o tokių budu pasieksi visą tą, ko tik norėsi. Tikiuosi, kad gerbiamaasai klebonas mums tą išaiškins.

Klebonas, pažiūrėjęs links mom akym į mane, tarė: — Jaunutis esi, bet mintis pas tave labai augštos ir kiltos: nori žinoti šių piešinių reikškimą. Gerai. Aš tau papasakosiu. — Tuo beregint kruva vaikų apie mus apspito ir klausėm pastatę ausis, o klebonas pasakojo.

— Tie keturi Evangelistai, Matas, Morkus, Lukas ir Jonas, tai yra kaip ir keturi stulpai mūsų šv. katalikiško tikėjimo. Jie tik keturiose aprašė mūsų Išganytojaus Jėzaus Kristaus gyvenimą, visi maždaug aprašė vienaip, o jei kuris apleidžia, ką iš Jėzaus darbų, tai kitas ir tai aprašė; Jie aprašė kaip V. Jėzus atėjo ant svieto, kaip augo, ką užaugęs veikė tik daugiau juokų turėti; o t. t. ir iš Jų aprašymo, mes semiam visas šv. katalikų tikėjimo žinias, o Jų raštus vadiname Evangelijomis, kas graikiškoje kalboje reiškia: gera naujiena". Jų Evangelijos ne vienaip prasideda; butent: Šv. Matas pradeda savo Evangeliją aprašydamas Jėzų Kristų, kaip po žmogų žemiškos giminės, surašydamas knygas, eilę nuo Abraomo iki Jokubo ir Juozapo, Marijos vyro. Dėlto Šv. Matą paveiksluose išreiškia su žmogumi.

Šv. Morkus, savo Evangeliją pradeda dejuodamas, ap rašydamas vargias dienas šv. Jono krikštytojo, kuri tyruose gyvendamas mokino žmones daryti metavonę ir atgailą už nusidėjimus ir juos krikštijo, apskatinėjo atėjimą Jėzaus K., ir pagaliaus Evangelistas jį vadina — Balsas šaukiančio giroje. Ir kaip liutas yra pavadinimas visu žvėrių stipriausias ir didžiausias balsą turis, todėl Evangelistas šv. Jona prilygina prie stinraus liuto balso. Dėlto šv. Morkų paveiksluose išreiškia su liutu. Šv. Lukas savo Evangeliją (Pabaiga ant 7-to pusl.)

CHARLES DICKENS.

OLIVERIS TWISTAS.

Vertė JONAS KMITAS.

(Seka.)

patyręs asmuo. Tos pat priežastis ja taipgi sulaukė nuo papasakojimo visko ponai Maylie, kuri pirmam užsidedime tikrai įsiskaitę gerbiama gydytojaus patarties. Apie pasiteiravimą su koku nors teisės patarėju taipgi nebuvo ką mislyt dėl tų pačių priežasčių, jei ji ir būtų žinojusi, kaip tas padaryti. Kartą jei užėjo mintis maldauti Harrie pagalbos, bet čia jau atsiminė apie paskutinį su juom atsiveikimą ir jai rodėsi, kad nepridera prie jo šaukties, nes gal jau pradėjo apie ją užmiršti ir surado sau laimę kur kitur. Ašaroms patvino jos akys apie tai bemažstant.

Suvarginta tais svarstymais, kartais norėdama pasielgti taip, paskui vėl kitaip, kartais ant syk atmesdama visus sumanymus, kokie tik veisėsi jos mintyje, Rožė perleido sunkią naktį ir mažai ką miegojo. Ant rytojaus, dar daugiau su savim pasitardžiusi, ji dasyrė prie desperatiško pasirijimo, — klausies Harrio patarties.

— Jam bus skaudu grįžti atgal, bet kaip skaudu bus man pačiai! — mąstė Rožė. — Bet gal jisai neatvažiuos. Gal parašys laiška, gal ir atvažiuos, o gal stropiai vengs su manim pasimatyti, — taip kaip padarė prieš išvažiuosiant. Aš vos tikėjau, kad jis taip padarys, bet taip geriau mudviem abiem.

Čia Rožė numetė plunksną ir užsigrįžo, lyg norėdama kad nei popiera, ant kurios rašė laiška, nematytų jos verkiant.

Ji vėl paėmė plunksną, ir vėl penkesdešimts kartų atidėjo ir svarstė ir tyrinėjo pirmą eilutę dar neparašius nei žodžio, kaip štai Oliveris, kurs buvo bevaikštinėjęs ant gatvės po Giles'o priežiūra, įbėgo į vidų taip smarkiai sumišęs ir uždusęs, kad rodos atsinešė kokią naują priežastį savo išgasties.

— Ko taip sumišai? — paklausė Rožė, prie jo pribėgus.

— Aš pats nežinau. Rodos, kad uždusiu, — atsakė vaikas. — O, kaip tai gerai! Tik atsiminus, kad jau galutinai jį pamatysiu, ir man jau tikėsitė, kad pasakojau teisybę!

— Aš niekados nemisliju, kad mums pasakojai ką kitą, o ne teisybę, — tarė Rožė maloniai. — Bet kame dalykas? Apie ką šneki?

— Pamačiau tą poną, kurs buvo man toks geras — p. Bronlow, apie kurį kalbėdavome, — tarė Oliveris, vos stengdamas ištarti tuos žodžius.

— Kur? — paklausė Rožė.

— Lipant iš karietos ir einant namon, — atsakė Oliveris, apsišarojęs iš džiaugsmo. — Dar aš su juom nesukėčiau ir negalėjau šnekti, nes jisai manęs nematė, o aš taip drebėjau, kad nestengiau prie jo prisitarti. Giles už mane paklausė, ar jisai ten gyvena ir jam pasakytą, kad taip. Žiūrėkit šė, — tarė Oliveris parodęs sklyptų popieros, — tai čia jisai gyvena — tuojau ten eisiu. O, tu širdelė, ką aš darysiu, kada jį pamatysiu ir išgirsiu kalbant!

Su atida, mažai ką pertraukiama tais linksmais žodžiais, Rožė perskaitė antrašą, kurs buvo ant Strand'o Craven gatvės, ir tuojau pasirijo nunešti tenai savo paslaptį.

— Skubink! — tarė ji. — Eik, paliepk užkinkyti karietą ir rengies važiuot su manim. Negaišiuojant nei minutes, tave ten nuvešiu. Tik pasakyk tėtai, kad mudu sau išvažiavo ant valandėlės, o pats rengies kuogreičiau sia.

Oliverio nereikėjo raginti ir truputį daugiau, kaip į penkias minutes, juodu važiuo ant Craven gatvės. Tenai pribuvus, Rožė paliko Oliverį karietoje, kad prirengus poną Bronlow jį priimti ir pasiuntė per tarną savo koretę, maldaudama pasimatyti su p. Bronlow labai svarbiam reikale. Tarnas tuoj sugrįžo ir pakvietė ją eiti viršun. Nuvėjęs paskui jį kambarin ant viršaus pana Maylie buvo perstatyta senyvam, malonios išvaizdos ponui tamsiai žaliais trinityčiais. Netoli nuo jo sėdėjo kitas senas ponas, nankinim kelnėm ir kurdėm. Jis neišrodė perdaug malonus ir sėdėjo pasirėmęs abiem rankom ant storos lazdos ir užkores ant jos savo smakrą.

— Atsiprašau jus, panaite, — tarė ponas tamsiai žaliais trinityčiais, labai greitai ir mandagiai atsistojęs, — maniau, kad čia ateis kokia nekviečiama ypata, kuri — meldžiu man dovanoti. Meldžiu sėsties.

— Tikiuosi, tamista esi p. Bronlow? — tarė Rožė, pažiūrėjusi nuo ano pono ant šito, kurs atsiliepė.

— Tai mano pavardė, — atsakė senukas. — Tai yra mano draugas, p. Grimwigas. Grimwig, ar ne paliktum mus du vienu kelioms minutoms?

— Mažai, — iškišo pana Maylie, — kad prie šito pasikalbėjimo nereikalauju užduoti šitam ponui triuso, kad išeitų. Jei man teisingai pranešta, tai žinau, kad jisai gerai susipažinęs su reikalu, apie kurį noriu kalbėti.

P. Bronlow palenkė galvą. P. Grimwigas, kurs buvo padaręs labai statų turselėjimą ir pakilo nuo kedės, padarė antrą statų turselėjimą ir vėl atsisėdo.

— Neabėjoju, kad esate šiuom labai nustebinti, — tarė Rožė, suprantamai sumišus, — bet kitados jus parodėte didį gerumą ir prielankumą tulam mažam, brangiam mano draugui ir esmi įtikrinta, kad norėsite ką daugiau apie jį išgirsti.

— Išties! — tarė p. Bronlow.

— Jis jums žinomas, kaip Oliveris Twistas, — pranešė Rožė.

Vos tik tie žodžiai išėjo iš jos lūpų, kaip p. Grimwigas buvo prisimetęs esąs įkniubęs į didelę knygą, gūpą ant stalo, trenksmingai ją užvožė ir umai atsilošęs

ant kedės parodė neapsakomą nuostabą ir gana ilgai pažiūrėjo pastirusiom akimi. Paskui, lyg susigėdęs, kad tiek parodė jausmo, jis smarkiai sukrutęs vėl atsisėdo ir žiūrėdamas tiesiog prieš save paleido ilgą švilpimą, kurs rodos neišėjo laukan, tik dingo kasžinkur jo pilve.

P. Bronlow nemažiau nustebė, nors to taip keistai neparodė. Jisai prisilinko savo kedę arčiau prie panos Maylie ir tarė:

— Buk taip maloni, brangi panaite, visai neužsiminti apie tą gerumą ir prielankumą, apie kurį kalbi ir kurio nieks daugiau nežino. Bet jei turi koki nors prirodymą, kurs galėtų atmainyti neprielankią mano nuomonę, kurią buvau priverstas išsidirbti apie tą vaikutį, tai, dėl Dievo šventojo, suteik man tą.

— Bloga! Suvalgysiu savo galvą, jei tai nebus bloga žinia, — suniurnėjo p. Grimwigas, kurs kalbėjo ta pačia pilvo jiega, nei vienam jo veido dirksniui nekrutant.

— Tai yra kudiškis kilnaus budo ir karštos širdies, — tarė Rožė užkaičius, — ir toji Galybė, kuri jį išmokino perkėsti vargus virš jo amžiaus, iškiepijo jo krutinėn tokius jausmus, kurie atneštų garbę žmonėms šešis kartus už jį senesniems.

— Aš turi tik šešiasdešimts vienus metus, — tarė p. Grimwigas tokiu pat rusčiu veidu, — ir jei, po kipsių, tas Oliveris turi mažiausia dvyliką metų, tai aš nematau, kam čia tinka tas prikašiojimas.

— Nepaisyk ant mano draugo, p. Maylie, — tarė p. Bronlow, — jisai to nemena, ką sako.

— Taip, jis mena, — suniurnėjo p. Grimwigas.

— Ne, jis nemena, — atrežė p. Bronlow, matomai karščiudamasis.

— Jis suvalgyt savo galvą, jei nemena, — niurnėjo p. Grimwigas.

— Jis užsitarnautų, kad jį nusominti, jei jis taip daro, — tarė p. Bronlow.

— Ir jisai neišpasakytai norėtų matyti tokį žmogų, kurs drįstų nusominti jam galvą, — atsakė p. Grimwigas, drožęs su lazda į grindis.

Dasivaręs iki tam, abu seniu kelis syk pavuostė tabokos ir padavė viens kitam rankas, pagal neatmainytą savo paprotį.

— Dabar, pana Maylie, — tarė p. Bronlow, — grįžkime prie to dalyko, kuriuom iš geros širdies taip esi užimta. Išreikškite man, ką norite pasakyti apie tą vargšą vaikutį. Daleiskite man pažymėti, kad vartojau visokius, kokius tik galėjau, įrankius, kad jį suradus. Ir nuo to laiko, kada išvažiavau iš šios šalies, pirmesnysis mano įspudis, kad jisai mane prigavo ir buvo pasiūstas savo sėbrų, kad mane apvogus, — tasai, sakau, įspudis dabar jau pusėtinai sumažėjo.

Rožė, kuri turėjo užtektinai laiko sutvarkyti savo mintis, tuojau trumpais, paprastais žodžiais išdėstė viską, kas atsitiko su Oliveriu, išėjus jam iš p. Bronlow namų. Nancės pasaką užlaikė paskesniai slapta su juo pasikalbėjimui. Užbaigė tuom užtikrinimu, kad didžiausia Oliverio kančia per šiuos kelis mėnesius, buvo ta, kad jisai negali susitikti su savo pirmuoju draugu ir geradėju.

— Ačiū Dievui! — tarė senukas. — Tai yra didis mano džiaugsmas, didis džiaugsmas. Bet, p. Maylie, nepasakėte man, kur jisai dabar yra. Dovanokite, kad aš jums tą išmetinėju, bet dėlko neatsivedėte jo su savim?

— Jisai laukia, karietoje, už durų, — tarė Rožė.

— Čia! Už durų! — suriko senis ponas. — Ir nesakydamas daugiau nei žodžio, jis išbėgo laukan ir šoko prie karietos.

Vos tik paskui jį užsidarė durys, kaip p. Grimwigas pakėlė galvą ir atsilošęs ant paskutinių kedės kojų, su savo lazdos pagelba, apsisuko tris syk aplink stalą. Paskui atsistojęs, mažiausia dvyliką kartų apsisuko po kambarį ir pribėgęs prie Rožės, pabučiavo ją, neištardęs nei žodžio.

— Ša! — sušuko jis, pastebėjęs, kad mergina pašoko nusigandus. — Nebijok. Aš toks senas, kad galėčia būti tavo didėduka. Tu labai maloni mergaitė. Aš tave mylin. Štai ir jie.

Ir smarkiai nėręs, jis vienu žygiu atsisėdo ant savo vietos lygiai į tą laiką, kada p. Bronlow sugrįžo draugias su Oliveriu, kurį p. Grimwigas priėmė labai maloniai. Ir jei tos valandos smagumas būtų tik vienatinia užmokesčiu už visus jos rupešius apie Oliverį, tai Rožė Maylie jautė, kad jai gerai atlyginta.

— Da yra čia kas kitas, apie kurį nereiktų dabar užmiršti, — tarė p. Bronlow paskambinęs, — Atsiųsk čionai Bedwinienę.

Senoji gospadinė atvyko labai greit ir turselėjus pas duris, laukė paliepimo.

— Ugi tu kasdien eini aklyn, Bedwinienė, — tarė p. Bronlow, truputį pašiepiandai.

— Ką bedarysi, tamista, — atsakė senukė. — Mano amžyje žmogaus akys neina šviesyn.

— Galėčia ir pats tą pasakyti, — atsakė p. Bronlow. — Bet užsidėk akinius ir žiūrėk, ko čia esi reikalinga.

Senukė ėmė įsiskaiti kišenių akinių Bet Oliverio kanybė neišlaikė to naujo bandymo. Jis karštai puolėsi į jį glebį.

— Dieve buk man gailėstingas! — sušuko senukė, jį apsikabinus. — Ugi čia tas mano nekaltas vaikutis!

— Mano brangioji senukė auklė! — suriko Oliveris.

— Jis turėjo sugrįžti — žinojau, kad taip bus, — tarė senukė, nepaleisdama jo iš rankų. — Kaip jis gražiai išrodo ir pasirėdęs, kaip ponaitis! Kur tu buvai, taip ilgai — ilgai! Ak! tas pats malonus veidukas, tik ne toks išbalęs. Tos pačios saldžios akutės, tik ne taip nuliudusios.

Niekados neužmiršiu tų akių, tos šypsatis, bet visados jį mačiau drange su brangiais mano vaikučiais, kurie išmirė dar man jaunai bėsant!

Toliaus bus.

"Draugo" Agentai.

Rev. J. Sutkaitis,
2112 Sarah st., Pittsburgh, Pa.
K. Strumskas,
190 High st., Brooklyn, N. Y.
Juozas Milašauskas,
Forest City, Pa.
T. Kizevič,

Box 167,
M. Karbauckas,
52 G st., So. Boston, Mass.

J. Mikutaitis,
1327 Rebecca st., S. S. Allegheny, Pa.

J. Bartosevič,
4417 Marshall ave., Chicago, Ill.

M. Urbanavič,
Box 33, Thomas, W. Va.

J. Antanaitis,
Box 22, Swoyers, Pa.

J. Versiackas,
65 Davidson st., Lowell, Mass.

Juozas Akevičius,
P. O. Silver Creek, Pa.

Vincas Stasevič,
349 Hamilton st., Grand Rapids, Mich.

Jonas Leips,
1022 Bay st., Superior, Wis.

Pr. S. Karzonas,
2422 W. 69th st., Chicago, Ill.

St. Petruskevič,
223 E. 6th st., Mt. Carmel, Pa.

M. K. Petrauskas,
415 Middle st., Kenosha, Wis.

A. Urbanavič,
329 River st., Plymouth, Pa.

Juozas Podzūkynas,
1338 S. Canal st., Chicago, Ill.

Dom. M. Andriulionis,
65 Davidson st., Lowell, Mass.

Ant. Tuškenis,
Box 116, Plymouth, Pa.

Julius Bukantas,
77 a Endicott st., Boston, Mass.

Jonas Ramanauskas,
135 Ames st., Brockton, Mass.

B. P. Miskinis,
Box 124, Montello, Mass.

F. B. Versocky,
257 So. 33rd st., So. Omaha, Neb.

Stan. J. Šaban,
Box 239, Lewiston, Me.

Pr. F. Juškevič,
139 Jackson st., Lawrence, Mass.

Jonas Galeckas,
122 So. 1st st., Brooklyn, N. Y.

Kun. A. Ežerskis,
5447 S. Wood st., Chicago, Ill.

A. Kazlauskas,
2227 Forbes st., Pittsburg, Pa.

UNION TICKET AGENCY.
seniausio Lietuviško Banko Sra. tone ir Visoje Aplinkinėje.
Agentura Laivakorėjų ant Geriartų Linijų.

Siunčia pinigų kas dien in visai da is svieto; taipgi perka ir išmaino r iokius pinigų. Išdirba visokius dok nentus Amerikos ir Lietuvos teismuose. Ofisas atidarytas kas dien nuo 8-tes 4 ryto iki 9-tes val. vak. Nedėlioje: nuo 10-tes is ryto iki 5-tai valandai vakare.

Adolf Blau,
Union Ticket Agency,

405 Lackawanna Ave., Scranton, Pa. Taipgi turime savo krovinyje daugybę visokių maldaknygių ir svietiskų knygų visokiose kalbose.

TELEFONAI: Naujas 303 — Bell 662

Jau laikas užsisakyti 1912 metams Geriausias Lietuviškas-Katalikiškas Kalėdaitis.

"SALTINIS"

"SALTINIO" kaina:

Lietuvoje ir Rusijoje: Amerikoje:

Metams 3 rb. — k' Metams 4 rb.

9 mėn. 2 rb. 25 k. 9 mėn. 3 rb.

6 mėn. 1 rb. 50 k. 6 mėn. 2 rb.

3 mėn. — rb. 80 k. 3 mėn. 1 rb.

Norint permainingi adresą, reikia atsiųsti 20 k. ir būtinai senąjį adresą, kuriuo buvo gaunamas laikraštis, arba jojo kopiją.

Siunčiant į Redakciją laiškus ir pinigų reikia padėti šitoks adresas:

"SALTINIO" REDAKCIJA, SEINAI, SUV. GUB. RUSSIA.

Tikras Lietuviškas Agentas.

Malone viengieniai lietuviai ir lietuvaitės! Jei norit turėt lengvą ir laimingą kelionę į seną tėvynę Lietuvą, ir nemorit būti nusikraustu atvažiuojus New Yorkan, tai kreipkitis tiesiog pas G. Bartasius. Jis visiems žinomas geras žmogus, užlaiko du ofisus: vienas Bostone, antras New Yorke. Parduoja laivakortes į visas pasaulio dalis ant drėnausiu ir greičiausiu laivų ir už pigiausias kainas. Siunčiamas pinigų ir išmainome ant amerikoniškų. Parpūname gubernus pasportus iš Konsulio. Pasašdomome keleiviams kambarius dėl nakvynt ir autiekiamas kiekvienam visokias svarbias žinias udykų.

GEO. BARTASIUS, Agentas,

261 W. Broadway, So. Boston, Mass.

558 Broome str., New York City.

Vienatinis Lietuvis Kostumeriszkas KRIAUCIUS ATHOL'E

Siuva Visokius Vyriskius ir Moteriškus Rūbus. Kiekvienam pritaikau pagal jo norą ir pasiuvu pagal naujausias madas. Išplauau, išvalau, išproinu ir sutaisau senus vyriškus ir moteriškus rūbus ir iš senų padarau kaip naujus.

VISA DARBŲ GVARANTUOJU. Iš aplinkinių miestelių atvažiuojusiems užsiste-liuoti siutus, apmoku kelionės lėšas neviršiau 75c. Reikale kreipkitės pas savo tautietį, o busite už-gandinti.

PETRAS BUZEVIČIUS, 252 SOUTH ST., ATHOL, MASS.

M. A. Norkunas,

Vienatinis Lietuvis Išdirbėjas

visokiu ženklu draugystem. o y-patingai: kokardu guzikūčiu metalu, anameliotu ir padengtu celluloid'u, šarpu, veliavu ir karunu.

Man pavestus dar-bus atlieku artist-iškai.

M. A. Norkunas

162 PROSPECT ST., LAWRENCE, MASS.

TĖMYKITE LIETUVIAI.

Kelionė per jures. Tūkstančiai tūkstančių mūsų tautiečių keliauja į prigimtą šalį ir iš tenai atgal į Ameriką, o visi labiausiai užgandinti, kurie perka laivakortes pas:

Jona Nemeth'a

O kodėl? Nes turi gerą prižiūrėjimą, parankią kelionę, kad tartum kaip ir pačios kompanijos būtų pirke laivakortes. Siuntimas pinigų greičiausias ir pigiausias pasaulyj.

3 N. MAIN ST., WILKES-BARRE, PA.

Honover Brewing Co. Grynas Elius, Alus ir porteris.

TIKRAS LENKISZKAS LAGER.

Atkreipkite savo atidą in produktą, Jusų tautiečio išdirbama. Sandėliai Buttonwood, Wilkes-Barre ir Nauticoke, o bravoras Danvillej.

Emil Malinauskas, Manageris ir Prezidentas

Abu telefonai.

PIRKITE LABAI NAUDINGAS KNYGUTES

PO VARDU

"Naminis Vaiku Auklėjimas"

IR

"Katekizmas Apie Alkoholiu."

Kainuoja po 12c. su persiuntimu. Pelnas eis insteigimui našlaičių prieglaudos. Galims gauti pas

Kun. A. Staniukyną,

4557 So. Wood St., CHICAGO, ILL.

Lietuviškų Sv. Kazimero Seserų Seminarija

CHICAGOJE.

Lietuviškosios Sesers priima pas save mergaites mokiniui ir išauklėjimui. Seminarijoje prie regulieriškojo mokslo, arba ir atskirum, yra mokinama, muzika, pašymas, siuvinėjimas ir taip toliau.

Reikale meldžiama kreipties prie Motinos

Perdėtinės šiuo antrašu:

Mother Superior,

ST. CASIMIR'S SEMINARY,

6700 Rockwell St., Chicago, Ill.

50,000 KNYGU

Vysai Dykai Del Viru

Ta knyga yra stebuklinga ir siusta yra tyk del vyrų. Knyga ta prastais, suprantais žodžiais parašyta, kaip gal atieiti viršidima, išgydyti nuo nuzmodijimo, krauja arbasypili, nubiegima sieklus, patroitu styptrie, puškus ir kitus išmetimus, negromulavima, patroitu styptrie, pylva, kienanu, inkstu ir pusles ilgus, ruma-tisma, gonorrhoea arba triperi, naujai įgautas lygas, strictura ir vyssas vyre lygva, gal buti išgidomas sava namuse privatiškai, slapta ir labai pygjai.

Ta dykai įgauta knyga, pasakia joms kodėl jns kentat ir kaip galeit galutinai išgydyti. Knyga ta yra krautuvė žinios, katrusturo žinoti kožnas vėdes arba nevėdes vyras. Ta knyga yra parašyta par Doktorą, katras atyadave ilgo laika tyrinejimu ta, specialisku lygu. Tem: kit, jog ta knyga yra siusta — dykai, užmokam už pačio, ling užpėdėta konverta. Nes kiekv nekokiu pinignu, tyk parakit sava varda, ir adresą net žemiaus paduotų kuponu, katru siusk mane šerdens.

DYKAI GAUTOS KNYGAS KUPONAS.

DR. JOS. LISTER & CO., 1 905 22 Fifth Avenue, Chicago.

Gautinas Tautietis: — apsiųsi 3 amžiusu priūdėjimą, aš norėčiau jog Tautietis pristatytum man vyrai dykai vėda jėsa karys del vyru.

Vardas:

Adresas:

Adresas:

KALIOŠAI.

Vienaveiksmė komedija.

Lenkiškai parašė J. Fredro.
Lietuviškai išvertė P. Dobilėlis.

Veikėjai:

Leandras Inickis, Karolius Butaitis,
Balbina, jo sesuo, jo seserėnas.
Emilė, jo duklė, Zuzė, tarnaitė Inickio.
Pilypas Filaitis, Berniukas, iš sankrovos.

Visa kas dedasi mieste, būte p. Inickio.

I reginys.

(Teatras perstato salioną vidutiniškai bet rūpestingai išrėdytą. Gilumoj po dešinės ir kairės duris. Po dešinės pirmoj kulisoj langas. Tarp to lango ir durų stovintis veidrodis. Priešai langą nedidelis staliukas, ant jo iš gipso anielėlis toks, kad galėtų būti pridengtas skribėle arba cilindru. Už staliuko kedutė. Po kairės kaminėlis, ant jo laikrodis, prieš jį pauzuliniai pastatyta kanapa ir staliukas ant kurio vazonas su gelii ryšeliu, albumai, laikraščiai, varpelis, moteriškasis krepšelis, įrankiai dėl rašymo, plėčka su vandeniu, dvi stiklinės ir viena nenutaisyta žašinė plunksna. Prie durų gilumoj šniurelis nuo varpelio. Po abiejais šonais tų durų nekuriame atstė dvi kedės. Ant kedės po kairiųjų durų šalika ir skėtis, po dešiniųjų — viršutinis švarkas ir skrybėlė. — Pakeliant užtiestuvę Emilė sėdi prie staliuko po dešinės ir ant raisbretu pašo pagal gipsinio anielėlio).

Emilė (dirstelėdama į laikrodį, paskiau pro langą). Už septynių minučių devinta... jai valandėlėje ateitų, dirstelės į langą ir linkerės galvą. — Stebėtinai dalykas, iškur jis gali mane žinoti... o vienok butinai žino, nes dėl koki nuo pirmos dienos mūsų atvažiavimo į miestą kasdien apie devintą po čia praedavo, dirstelėdavo į viršų ir nusiimdavo skrybėlę? (palukėjus). Nėra jis tikrai labai punktuališku, kartais pračina ką tik po devintos. Kaip prieš, tai gerai, nes tada pašau, bet kaip po... tetulė yra baisiai rūpestinga, tuoj šaukia prie lekių. (pašo pas langą). Reikia vienok jam pripažinti, kad kaip tik pasivėluoja, tai taip skubinas, ale taip skubinas... (žvilktelėdama į langą). Šiaip ar taip, visgi galėtų daugiau tēmyti ant valandos. O koks atsargus... Porą dienų atgal sutikau jį einant su tetule... ištole jį užmačiau ir jaučiau kaip būsų vėžį kepu... nežinojau ką tetulei pasakysiu kada mums atduos pasveikinimą, tatau nuleidžiau akis... tuo tarpu jis nudavė, būk mus nemato. Gerai padarė... bet juk galėjo žvilktelėti... A, šit va eina! (stojasi, ir iš vietos, nesiartindama prie lango, žemai pasilenkia prilenkdamas kelius, tuo tarpu įėjo Inickis, kuris žengia porą žingsnių žiūrėdamas į lubas ir kreivindamas prie sučiaudėjimo).

II reginys.

Inickis — Emilė.

Inickis. Ats!

Emilė. A! (atsisėda ant kedės, griebdamosi už širdies).

Inickis. Štai va ir sloga!... Ko taip nusigandai?... Sučiaudėjau, ar niekados negirdėjai manęs čiaudaučio? Galėjai man pasakyti ant sveikatos, arba nors gerą dieną.

Emilė. Gerą... gerą dieną tėveliui (atsistoja ir bučiuoja jam į ranką).

Inickis. Gerą dieną, gerą dieną, gražiai prasideda, o verčiau jau vakar prasidėjo... Kur Balbina?

Emilė. Tetulė savame kambary.

Inickis (kuris rengiasi čiaudėti). Bal... bal... Ats! Ats! Balbina!

Balbina (už durų po kairės). Einu jau einu (įeina, Emilė sėdasi prie staliuko ir toliau pašo).

III reginys.

Inickis — Balbina — Emilė.

Balbina. Ko taip baisiai čiaudi... gavai slogą?

Inickis (išardydamas nosinę). Ką čia klausti, juk girdėjai o dabar matai (šluosto nosį). Duok man A... a... kon... Ats!... Akonito...

Balbina. Tuojaus broluk (jieskodama krepšelyje). Iš kur gi atsirado pas tave tokia sloga?

Inickis. Iš kur atsirado? Kaip turėjo atsirasti... Toks sniegas su purvynu...

(Balbina išima iš krepšelio homeopatišką plėčkelę, įpila porą žirnelių į stiklinę, paskiau pripila vandens ir maišo žašinė plunksna).

Balbina. Juk klubas iš čia už poros žingsnių ir daviau tau šaliką, skėtį ir kaliošus.

Inickis. Tikrai kaliošus...

Balbina. Kiauri? (paduoda jam stiklinę, jis išgeria).

Inickis. Kur ten kiau... duokgi man prieiti prie žodžio... tai man palengvins... Ats!... Kagi?

Balbina. Laukiame.

Inickis. Galėjote pasakyti ant sveikatos... Štaigi...

Balbina ir Emilė (sykiu). Ant sveikatos.

Inickis. Dabar nečiaudėjau... E, visados ne laike... Kada kalbu čiaudate... ne, norėjau pasakyti sakotė, kaip čiaudu tylite... niekados laike.

Emilė (atsistodama). Kas taip tėvėliui atsitiko?

Balbina. Užmiršai kaliošus?

Inickis. Yra! Dabar kalbėkite gi sykiu. Kaip pabaigsite, pasakykite, tada aš pradėsiu... Užmiršau kaliošus! Aš užmiršau kaliošus!... Juokas sakyti!... (Tilėjimas, Inickis nori kalbėti, bet čiauda). Ats!

Balbina ir Emilė (sykiu). Ant sveikatos!

Toliau bus.

(Seka nuo 5-to puslapio).

ją pradeda nuo maldų, nuo aukų Viešpačiui Dievui, apsakymas, kaip Zakarijus meldėsi smilkydamas apie aukurį, kaip jo malda buvo išklausa, ką tai Aniuolas Dievo apreiškė jam. Tai yra: Aniuolas Gabrielius Zakariui apreiškė, kad Jo moteris Elzbieta pagimdys jam sūnų, iš kurio turės didelę linksmybę, ir praminsi ano vardą Jonas: (Tas buvo Jonas Krikštytojas). Dėlto šv. Luką paveiksluose išreiškia su jauteliu (veršiuoku); sename įstatyme jaučius ir veršius degindavo ant aukurų (altorių).

Šv. Jonas pradeda savo Evangeliją augštinamas Dievo Esiybę, nuo Dievo Žodžio didybės, per kurį viskas stojos, o Dievu buvo Žodis. Tai yra: Dievas Sutvertojas visų daiktų. Toliau priveda, kad tas Žodis stoji kunu. Tai yra: kad Pats Dievas priėmė žmogaus kūną ir sielą ir gyveno tarp mūsų ant žemės; tas reiškia: Išganytojas arba Jėzus Kristus. Dėlto šv. Joną paveiksluose išreiškia su ereliu, vadina mu paukščių karalium, nes erelis išsikels augščiausiai ore, ir kad šv. Jonas savo Evangelijoje pirmuosiu žodžiuose aprašo Jėzaus Kristaus Dievystę.

Klebonas, baigęs apipasa koti, pridėjo: — Tikiuosi, kad jūs supratot aiškiai, ką aš jums apipasakojau apie keturis Evangelistus, kodėl prie jų vaizdų ar stovylių stato tuos ženklus, kaip tai: žmogų, liutą, jautį ir erelį.

Mokytojas dadėjo: — Vaikai, dabar visi klebonai ištarkit ačiū už gražų paaiškinimą. — Ir liepė visiems užsirašyti atmintyje, ką aš greit ir padariau. Po to atsiliepė vaikų balsai didelį su-tartinę: — Ačiū! gerbiama-jam klebonui už tokį gražų paaiškinimą.

Mokytojas pranešė, kad galime eiti namo; tuo už viens kito rinkomės suv daiktus ir kiekvienas skirstėmės savo keliu namon.

Man labai buvo ramu eiti namo, nes turėjau ką naujo papasakoti namiškiams.

V. J. Kovas.

KUNIGAİKSTIS WELINGTON.

Kunigaikštis Wellington visados mėgdavo prižiūrėti, kad duodamas jo kareiviams maistas būtų geras. Jis žinojo, kad geras, sveikas maistas palaiko žmogaus stiprumą ir sveikatą ir su tokiais susitiktį menai ir blogu maistu maitinamam priešui pavojinga. Tatai mus mokina, kaip reikia rūpintis, kad mūsų maistas visada būtų geras. Jei mūsų kunas atsisako priimti užtenkamai maisto ir nestengia jo suvirškinti, reikia tuojuo vartoti Triner's American Elixir of Bitter Wine. Jis veikiai sustiprina virškinamuosius organus ir gydo visokias pilvo, žarnų ir kepenų ligas. Išgydo greitai laiku vidurių sukietėjimą ir visas nuo to paeinančias ligas, antai: galvos skaudėjimą, reumatiškus ir neuralgiškus skaudėjimus, atsi-raugėjimą, rėmens ėdimą, širdies supykimą ir daugeli moterų ligų. Sustiprina visą organizmą, tain kad jis gali visus savo uždavinius atkomai pildyti. Visose aptiekose, Jos. Triner, 1333-1339 S. Ashland ave., Chicago, ILL.

Redakcijos Atsakymai.

S. Šabanui, M., ir K. J. Krušinskui. — Nespėjo į šitą numerį. Tilps sekančiame.

Lietuvos karsivini. 'Krikščionių karė' labai silpnos elės. Negalime jų dėti.

A. Kasperui ir A. Baranaskui, Rochester, N. Y. Bandysime nesusipratimus iširti. Tuomet gal ką ir idėsiame laikraštini.

Klaidos atitaisymas.

"Draugo" No. 5 po straipsniu: "Kodėl neveikiame" turi būti parašas: S. Šabanas, ne P. Šabanas.

Juozas Baltrušaitis, 720 GRAND AVE., NEW HAVEN, CONN.

ir apielinkeje.

Atlieka visoki fotografijos darbą greitai, gražiai ir pigiai. Tautiečiai, reikale kreipkitės prie savojo. Būsime pilnai užganėdinti.

Pajieškojimas.

Pajieškau savo brolio Mikolo Zako, Kauno gub. ir pavieto, Ariogalos parapijos, Noliacių sodžiaus. Tris metai kaip Amerikoje; pirmiau gyveno Brooklyn, N. Y. Jis pats ar kas kitas teiksitis duoti žinią adresu:

Mr. Tadeušas Zakas,

185 Maple Ct., Kenosha, Wis.

804

DR. ALEX. O'MALLEY (SPECIALISTAS)

RUPTURA
Yra išgydoma Chemiko-Elektro metodu. Be peilio-be operacijos.

Dėkingumo paliudijimai nuo dekingų žmonių.

Abneris Welshas sako:

kad po daug metų kentėjimo įkros rapturo jis visai buvo išgydytas per Dr. O'Malley, ir dabar visai nesusijęs rastiū, nes jau nėra reikalo. Mr. Welsh yra superintendentu Jackson-Woodin Car Works, Berwick, Pa., ir jo žodis daug reikšia, kurie turi panašius kentėjimus. Jis nebuvo atitrauktas nuo jo kasdieninio užsiėmimo, kuomet buvo gydomas, išskiriant tą laiką, kada turėjo būti Dr. O'Malley's office, kur buvo gydomas nauja metodu, nevertant nei peilio, nei operacijos. Šimtai paliudijimų galima matyti office nuo išgydytųjų.

Dr. O'Malley'o nauja gydymo metoda tikrai yra LUOSA nuo visų pavojų. Nėr piauštimų, nėr skaudėjimų, nėr operacijų. Nereikia apeisti darbą. Nereikalauja raiščių kada jau išgydytas.

Skaityk, ką sako išgydyti Pacientai apie Dr. O'Malley'ą. Unijos Dokų užveisdėtojas Raubso Kasyklų, Luze, Pa. sako:

Courtdale, Pa., Nov. 26, 1911.

Brangus Dr. O'Malley: Aš rašau Tamistai šį laišką, kad pranešti Tamistai, jog aš rekomenduoju Tamistai kiekvienam Ruptura sergančiam; kadangi aš buvau baisiam padėjime, bet nuo Tamistos vaistų likau visiškai išgydytu. Aš duodu pavėjimą pavartoti mano vardą, kad ir kiti ligoniai gali būti išgydyti. Ad. Kuttenger, Box 131, Luzerne, Pa.

Baisčiai prašalinami ant visados.

Dr. Alex. O'Malley (Specialistas)

Knygėlė apie išgydomą Rapturo per Elektro-Chemiką metodą skundžiama už 2c. pačią markę.

NAMU OFFISAS.

158 So. Washington St., Wilkes-Barre, Pa.

Ten, kur galite rasti ir kalbėti lietuviškai.

Sziendie Peršalai Rytoj turesi pneumoniją

Sunkios plaučių ligos dažnai pasidaro iš to, kad peršalus nesirupina pasigydyti. Dėlto pats dėl savo naudos, jeigu tik esi peršales imk

Severos Plotkeles nuo Peršalimo ir Slogos

(Severa's Cold and Grip Tablets).

Šitos tobtyltės pagydo peršalimą ir neleidžia įsikverbti sunkesnei ligai. Pabandyti jų šiandien — rytoj busi sveikesnis. Mokestis 25c. už skrynute.

Severos Gyduoles nuo Reumatizmo

(Severa's Rheumatic Remedy).

puikiai pagelbsti gydant reumatizmą, nes išveda iš kūno nešvarybes, sakysim, šlapimų rūgštis, nuo kurių liga įsiviešpatauja. Mokestis \$1.00 už butelį.

Nuo gerklės išdžiuvimo, nuo užkimo, nuo kosulio, nuo bronchito ir nuo kitų gerklės ir plaučių ligų nerasi geresnio vaisto, kaip

Severos Plaučių Balsamas

(Severa's Balsam of Lungs)

Šitas balsamas užlaikys plaučius sveikatai ir nedaleis kitoms ligoms atsirasti. Tinka ir suaugusiems ir vaikams.

Mokestis 25c. Didesnis butelis 50c.

Jeigu nori, kad greit prapultų reumatiški skausmai, neuralgija, jeigu nori sumažinti tinimą arba prašalinti narių štyvumą, tai trinkis

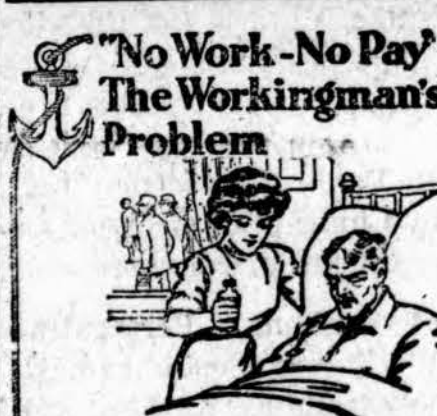
Severos Gothardo Aliejum

(Severa's Gothard Oil)

Mokestis 50c.

Turi pardavimui visi aptiekoriai. Kaip perki, pažiūrėk, ar tikrai pavardė Severa yra užrašyta ant gyduolių. Tokiu būdu apsigausi nuo nemalonių prisitryimų.

W. F. SEVERA CO. CEDAR RAPIDS IOWA

"No Work - No Pay" The Workingman's Problem
Jis tik įsėjino šaltį ir paskui turejo gulėti per savaites
DR. RICHTER'IO Pain-Expelleris
prašalys pavojingus susirgimus jeigu vartosi su laiku pagal nurodymų, ant dėžutės; 25c. ir 50c. už bonką. Žiūrėk ant Inkaro ir vardo ant dėžutės.
F. AD. RICHTER & CO., 215 Pearl St., New York.
Richter'io Congo Pill'as yra geros nuo vidurių sukietėjimo. 25c. ir 50c.

"Draugo" Redakcijoje galima gauti šios knygos:

1. Degtinė. Vienaveiksmis scenos vaizdelis. Iš lenkų kalbos vertė A. Vėgėlė. Labai puikus ir lengvas veikalelis scenai. Kaina 10c.
2. Katritė. Triveiksmis dramos paveikslėlis paimta iš liaudies gyvenimo. Iš lenkų kalbos vertė A. Vėgėlė. Kaina 10c.
3. Trumpas Katekizmas. Lengvas ir prieinamas budas vaikams pramokti katekizmą. Kaina 10c.
4. Fabiolė. Vytautos. Kas nori žinoti krikščionystės įdomią pradžią teskaito šitą garsiąją knygą. Kaina \$1.00
5. Naminis Vaikų Anklėjimas. Kiekvienas tėvas ar motina, kurie rūpinasi geru vaikų išauuginimu, kad iš jų vaikų išaugtų geri ir dori žmonės, privalo žinoti šios knygelės turinį. Kaina 10c.

—NAUJA KNYGA—

BIBLIJA

arba šv. Raštas išleistas. Tik vienas šitas šventraštis yra katalikiškas.

Kaštuoja \$2.15 persiuntmui.

Adresas:

REV. S. PAUTINIUS, SHENANDOAH, PA.

R.H. Morgan

Išdirbėjas Kepurių, Kukardų, Vėliavų, Antspaudų, Arpų ir kitų tam panašių dalykų.

Reikalauk Katalogo.

R. H. MORGAN, 13 N. Main St., SHENANDOAH, PENN'A.

FAIR'AI

arba

Jomarkas, vasario 13-17 d.

Sv. Jurgio Bažnyčios Naudai,

GERMANIA HALL, - BRIDGEPORT, CONN.

Aplinkiniai lietuviai atsilankykite tai ir Bridgeport'as apie jus nepamirš.

\$ \$ \$ \$ \$

PER LOUIS ROSENTHAL

Šitie ženklai yra simbolai. Simbolai nieko nereiškia.

Kaip kurie simbolai daug ką atstovi.

Šitas (\$) simbolas — labiausiai pageidaujamas iš visų žemiškų turtų — pinigai. Aš parduodu drabužius.

Aš parduodu juos už pinigų, nes man lėšuoja pinigai.

Aš parduodu už daugiau negu man lėšuoja — mėsininkas, duonkepys ir saldainų darytojas to reikalauja.

Ateis laikas kad visi daiktai bus daromi dėl naudojimo, o ne dėl pelno, bet Lig to, aš turin sekti civilizacijos pėdomis — ir pardavinėti daiktus dėl pelno.

Vistik— Mano pelnas nebus toks didelis, kaip mano priešininkų. Kaip? Ar-gi reikia atkartoti dar tai. "Viršutinė randa ir mažos išlaidos sutaupis tau \$5.00 ant kožno siuto ir overkoto".

\$ \$ \$ \$ \$ — doleriai, tai ką aš tau sutapšiu. Vieną, du, tris, keturis, penkis skambėčius dolerius.

Nori būti taupus? Puikiai! Tai aš tikiuos tamstą šiandien.

LOUIS ROSENTHAL

ANT KIRBY'S

